

170,000 premogarjev pusti delo. Glasovanje o generalnem štrajku.

JOHN P. WHITE, PREDSEDNIK UNITED MINE WORKERS JE ODREDIL V OKRAJH TRDEGA PREMOGA SPLOŠNO OPUŠTITEV DELA OKOLI 170,000 DELAVCEV PUSTI DELO, NAKAR SE VRŠI GLASOVANJE O GENERALNEM ŠTRAJKU.

UPANJE NA SPORAZUM

PO MNOGIH KONFERENCAH, KI SO TRAJALE NAD EN TEDEN, SO SE SPORAZUMELI ZASTUPNIKI LASTNIKOV ROVOV IN PREMOGARJEV IZ OKRAJEV MEHKEGA PREMOGA. V OKRAJH MEHKEGA PREMOGA NE BODE DOLGO POČIVALO DELO V JAMAH.

Cleveland, O., 29. marca. — Danes je odredil predsednik United Mine Workers, John P. White, splošno opustitev dela v okrajih trdega premoga. Okoli 170,000 delavcev pusti z dnem 1. aprila delo, nakar se bode vršilo glasovanje o generalnem štrajku.

Po mnogih konferencah, ki so trajale nad en teden, je prišlo med zastopniki lastnikov rogov in delavci iz okrajev mehkega premoga do sporazuma. Vsled tega delo v jamah mehkega premoga ne bode počivalo dolgo, in opustitve dela tudi ne bode zelo občutiti, ker so se tovarnarji in železnice dobro založili s premogom.

Predsednik White je izdal štrajkarski oklice za okraje trdega premoga, ker se premogarski mogotci niso hoteli pogajati z unijskimi delavci o stavljenih zahtevah. White je rekel, da so se izjalovili vsi poizkusi, spraviťi novo konferenco skupaj, in da so za štrajk odgovorni edino le lastniki rogov.

Kakor pa kažejo znamenja, imajo pričakovati premogarji povišanje plač. Tako se naznanja, da je obvestil White George C. Baera, predsednika Reading železnice v Philadelphiji, o opustitvi dela z dnem 1. aprila, istočasno pa je vprašal, ali sprejme zastopnike premogarskih delavcev. Baer je takoj brzojavil Whiteju in drugim unijskim uradnikom, da je z veseljem pripravljen pripraviti vse potrebno za nova posvetovanja. Tukaj se nahajajo lastniki rogov iz okrajev trdega premoga namigujejo, da bode najbrže dovoljeno premogarjem majhno povišanje plač. White meni, da je razvideti iz Baerove brzojavke, da je pripravljen se

gajati na pravični podlagi. "Dosedaj se lastniki za naše zahteve se zmenili niso", je nadaljeval dobesedno. Premogarji se pa ne vrnejo prej na delo, dokler ne bode sklenjena zadovoljiva pogodba.

Vsled poravnave nesoglasij z lastniki rogov v okrajih mehkega premoga, bode delalo 30,000 delavcev, tako, da industrija v deželi ne bode trpela nikake škode. Delavci v okrajih mehkega premoga so dosegli sledeče povišanje: pri toni presajanega premoga 5 centov, pri "mine run" tri cente, za 5,5 centov vsjeto dnevno plačo, ter pet ur delavnega časa v soboto s plačo petih ur. Vse druge zahteve so umaknjene. Nova pogodba z višjimi plačami pride v prilogo delavcem v okrajih mehkega premoga v Pennsylvaniji, Ohio, Indiana, Iowa, Kentucky, Oklahoma, Kansas in Missouri ter enem delu West Virginije. V navedenih krajih dela do 350,000 delavcev.

Pottsville, Pa., 29. marca. — V nekaterih rovih so nabiti letaki s pozivom, da naj pustijo premogarji svoje orodje v jamah do sobote zvečer. To se je zgodilo, da bi delavci delali še jutri in nakopali kolikor mogoče veliko premoga. Naznanjeno je tudi bilo, da bode nakopani premog stehati šele v ponedeljek. Delavci bodo tedaj prisiljeni iti še v ponedeljek v rove.

Iz zanesljivega vira se naznanja, da se bode v New Yorku zopet vršila konferenca med lastniki rogov in delavci. Konferenca sicer ne bode preprečila opustitve dela, pač pa splošni štrajk. Tako vsaj zatrjuje uradnik neke velike premogarske družbe.

"Papyrus Ebers" prestavljen.
Chicago, Ill., 29. marca. — Tukajšnji zdravnik dr. Karl Klein je po dvajsetletnem delu in s stroški \$25,000 prestavljen "Papyrus Ebers", neko 7000 let staro egiptovsko zdravniško delo. Dr. Klein zatrjuje, da so bili egiptovski zdravniki najmodrejši moške sveta. Delo navaja vse bolezni, celo vnetje slepega črevesa, katera bolezen je veljala do pred kratkim za novo.

Benarje v staro domovino pošiljamo:
za \$ 10.35 50 kron
za 20.60 100 kron
za 41.00 200 kron
za 102.50 500 kron
za 204.50 1000 kron
za 1020.00 5000 kron
Poštarina je všteta pri teh svotah. Doma se nekasane svote po polnoma izplačajo brez vinarjs odbitka.
Nasle denarne pošiljave izplačuje c. kr. poštni hranilni urad v 11 do 12 dneh.
Denarje nam pošliti je najpriljubneje do \$50.00 v gotovini v priporočnem ali registriranem pismu, večje zneske po Domestic Postal Money Order ali pa New York Bank Draft.
FRANK SAKSER
82 Cortlandt St., New York, N. Y.
6104 St. Clair Ave., N. E. Cleveland, O.

Iz domače politike. Nova polit. stranka?

Republikanci in demokrati namepravajo ustanoviti takozvano "narodno-progresivno stranko".

TRETTJA KANDIDATURA.

Roosevelt na lovu za delegati. V svojih govorih je napadal Tafta od vseh strani.

Progressivci obeh strank, republikanske in demokratske, se posvetujejo začasno o tem, ali ne bi kazalo ustanoviti nove stranke — "narodno-progresivne stranke". Kakor se čuje, hočejo postaviti vodje progresivne struje, ne oziiraje se na Roosevelta, tretji tike (kandidaturo), ako bi izvolili demokrati "konservativna" kandidatom: J. G. Garfield iz Ohio, bivši Rooseveltov tajnik za notranje zadeve, je istotako za tretji tike.

St. Paul, Minn., 29. marca. — Danes je govoril tukaj Roosevelt v koncertni dvorani o Taftovi konservativni politiki in je ostro grajal — ne da bi imenoval predsednikovo ime. Njegov šhod je bil jako dobro obiskan, in med drugim je tudi govoril o pravici naroda do samovlade.

V Albert Lee, Minn. je v svojem govoru farmerjem zopet napadel Tafta. Povedal je, da zahteva tarif, ki čuva farmerje. Tu di z reciprociteto da je zadovoljen, toda farmerji pri tem ne smejo trpeti škode.

Nato je odpotoval Roosevelt v Detroit, kjer bode nadaljeval svoj lov za delegati.

Za odpoklic sodnikov v Arizoni
Zastopniška zbornica v Arizoni je sprejela zakonsko predlogo o odpoklicu in preklicu sodnih razsodb. Predloga je sedaj v senatu

Za utrdbo in obrambo panamskega prekopa.

Po načrtu col. Goethalsa naj se izpremeni obrežje ob prekopu v neprodirno divjino.

NAČRT PREDLOŽEN.

Po zatrdilu gl. inženirja bode prva ladja skozi kanal avgusta ali septembra 1913.

Washington, D. C., 29. marca. — Polkovnik Goethals, predsednik Isthmus Canal komisije, je predložil danes senatnemu odseku za prekope in odseku znanstve za pota i sredstva načrt, po katerem naj bi bila izpremenjena Panamska zona v neprodirno divjino. In to iz vzroka, da spravnik dežele ali nasprotnik vlade ne bi mogel zbrati tam svoje vojsne sile.

Kakor je naznačil col. Goethals, senatnemu odseku, bode prva ladja skozi panamski prekop meseca avgusta ali septembra 1913. Zanimivo je bilo tudi njegovo poročilo o konferenci z nemškimi cesarjem, ki je priporočil močno utrditev prekopa.

Goethals se je izjavil proti opustitvi pristojbin obročnih ladij, ker bi se vsled tega dohodki za veliko skrčili. Kakor je rekel, bi imele od tega korist le parobrodne družbe. Goethals se je tudi izjavil proti načrtu, da se naj prelovo železničarjem udeležba pri parobrodni družbah, ker bi tudi taka določba zmanjšala dohodke.

63letni starec se je prvič vozil na železnici.

William Smith v Vergennes, Vt., je star že 63 let, toda večkrat se je prvič vsedel v železniški voz in se odpeljal k svoji hčeri v Newburg na obisk.

Predloga o minimalnih plačah postala zakon.

Angleški kralj Jurij je potrdil predlogo, ki določa minimalne plače premogarjem.

ŠTRAJKARJI GLASUJEJO.

V vseh premogarskih okrajih se vrši glasovanje, ali se naj vrnejo na delo.

London, Anglija, 29. marca. — Kralj Jurij je danes spoldne potrdil predlogo o minimalnih plačah, in s tem je tedaj postala zakon. V vseh okrajih so danes glasovali štrajkujoči premogarji o tem, ali se naj vrnejo na delo še pred razsodbo okrožnih oblasti. Kakor vse kaže, se bode odločila večina za konec štrajka. Za izid glasovanja se bode izvedlo šele 4. aprila, in tako je pričakovati, da bodo začeli delati premogarji v rovih po Veliki noči.

Precejšnje število premogarskih delavcev se je odpravilo že danes na delo. V Warwickshire dela do 2000 premogarjev, in tudi v Lanarkshire prihajajo delavci v rove, toda pod pogojem, da bodo dobili jutri plačo, ker trpijo največje pomanjkanje. Mesece in mesece bode trajalo, predno si industrija in trgovina opomore po velikanskih izgubah, katere je povzročil štrajk. Da imajo tudi delavci ogromno škodo, je jasno.

Pravosodje na jugu.

Montgomery, Ala., 29. marca. — Roberta Glass, ki ima smrt Roberta Wilsona na vesti, in ki je bil obtožen umora po prvem redu, so spoznali porotniki krivge uboja po drugem redu, nakar mu je malozilo sodišče denarni kazen v znesku — enega centa.

Posredovanje v Mehiki je sedaj neizogibno.

Položaj v Mehiki je tako resen, da je posredovanje naše vlade le še vprašanje časa.

MADERO PRED BEGOM.

Ako odide Madero z vladnimi četami iz glavnega mesta, se je bati strašnega krvoprelitja.

Washington, D. C., 29. marca. — Položaj v Mehiki je postal tako resen, da je posredovanje naše vlade samo še vprašanje kratkega časa. Vojni department je stopil v zvezo z vsemi ameriškimi porabrodni družbami radi prepusitve ladij za transport orožja, živil in streljiva. Sutherland Pacific, Ward Mallory, Morgan in Clyde črte so bile pozvane, da naj pošljejo seznamek ladij, katere morejo prepustiti za transport. Tajnik mornarice Meyer je naznanil danes, da sta bili odposlani v New Orleans dve vojni ladji in ena križarka. Naša vlada more torej v slučaju potrebe radi izkreati svoje čete pri Vera Cruz.

Danes iz Mehike došla brzojavna poročila dokazujejo, da bode Maderove vlade kmalu konec. General Orozco prodira vedno dalj proti glavnemu mestu, in Zapata se nahaja celo že pred mestnimi vratmi. Ker sta se oba uporna generala zarotila, da ustrelita predsednika Madera, ako ga dobita v pest, se ta baje že pripravlja na beg v Evropo.

V slučaju, da odide Madero z vladnimi četami iz glavnega mesta, se je bati strašnega krvoprelitja. Prejšnji bandit in sedanjí vodja upornikov, E. Zapata, je izjavil, da bode dovolil svojim četam štiri dni plenjenje po mestu. O grožnjo najbrže tudi uresniči. Amerikanci in drugi inozemci v mestu Mexico se oborožujejo, in o orožjem v roki bodo branili svoje imetje in življenje, ko naskočijo uporniki mesto.

Obsedno stanje v Rock Island.

Rock Island, Ill., 29. marca. — Po mestnih ulicah patroljira 600 oboroženih vojakov in general Kittilson, ki je prevzel vrhovno poveljstvo, je naznanil, da je proglašeno vojno stanje. Vse gostilne, gledališča, kinematografi in druga zabavišča so zaprta. Župana Schriverja dobro strážijo, ker je pričakovati novega atentata nanj.

Po katastrofi v Welch, W. Va.

Welch, W. Va., 29. marca. — Od 83 premogarjev, ki so postali pretekli terek žrtve razstrelbe v rovu Jed Coal & Coke Comp. pri Jed, jih pogrešajo še 38. Rešilno moštvo išče trupa pod vodstvom večakov rudarskega urada. Da bi našli še kakega delavca živega, ni upati.

Darilo za Roosevelta.

Springfield, Mo., 29. marca. — Polkovnik R. P. Dickerson, veterane iz vojne s Spanijo in Rooseveltov prijatelj, je poslal pet mesecev starega leva v St. Louis kot darilo bivšemu predsedniku.

Vesti iz Avstrije. Zamotan položaj.

Brzojavnim potom so bili poklicani vsi ogrski ministri na Dunaj. Pred odločitvijo.

PRETEP V PARLAMENTU.

V poslanski zbornici avstrijskega državnega zbora je prišlo do kaj viharnih prizorov.

Dunaj, 29. marca. — Cesar Fran Josip je sprejel danes ogrskega ministrskega predsednika, grofa Khuen Hedervarya, ki mu je poročal o neuspešnih pogajanjih z vodjami raznih ogrskih strank. Nato so bili brzojavnim potom poklicani vsi ogrski ministri k vladarju, v svrhu nadaljnega posvetovanja o krizi, katero je povzročil spor radi brambne predloge. Poročilo o konferenci sivolasega vladarja s Khuenom se oficijelno dostavlja, da je Ogrska pred resno odločitvijo.

V poslanski zbornici državnega zbora je prišlo danes do viharnih prizorov. Socialni demokrati in nemški narodnjaki so si skočili v las. Najprej so posvali drug drugega, kmalu pa je prišlo do dejanskega pretepa. Skoraj čudež je, da ni tekla kri. Ker predsedniku ni bilo mogoče, pomiriti razburjenih duhov, je bila seja odgodena.

Dijaki v Dunajskem Novem Mestu so naprosili pristojno oblast, da naj razpusti marijanske kongregacije v srednjih šolah. V slučaju, da o svojo prošnjo ne bi dosegli zaželenega uspeha, grozijo s štrajkom. Kakor zatrjujejo, imajo dijaki člani marijanske kongregacije (Marijine družbe) prednost pred drugimi v vseh ozirih.

Za žensko volilno pravico v Michiganu.

Lansing, Mich., 29. marca. — S 75 proti 19 glasovi je sprejela zbornica predlogo, ki določa izpremembo ustave v korist ženske volilne pravice. Predlogo dobi guverner Osborn, ki jo je sam pripravil, v podpis, nakar postane postava.

Razstrelba bombe v Rochester.

Rochester, N. Y., 29. marca. — Tukaj je bila vsled razstrelbe bombe deloma razdejana mesarija Italijana Pasquale de Florio na Oak St. Florio in njegova rodbina, ki spi v zadnjih sobah, se je rešila. Napad je seveda čin "črne roke".

Champion krava poginila.

V West Bend, Wis., je poginila glasovita krava Cedar de Kol Johanna, katero so slavili kot prvo na svetu. V sedmih dneh je dala 513 funtov mleka in za 25 funtov surovega masla.

Legislatura odgodena.

Albany, N. Y., 29. marca. — Državni parlament je bil danes točno ob dvanajstih po izvauredno kratkem zasedanju oficijelno odgoden.

DVA PRIZORA Z LOVA NA POŠORSKE BANDITE.



Photos by American Press Association.
Kaka smo že poročali, zasledujejo detektivi v gorah Allenovo tolpo, ki je uprizorila strašno krvoprelitje v sodni dvorani v Hillsville, Va. Dosedaj se jim je posrečilo prijeti že tri člana te morilske tolpe. Slika nam kaže prizore s tega zanimivega in nenavadnega lova.

Cena vožnja.

Parniki od Austro-Amerikana proge:

"OCEANIA" odpluje dne 3. aprila 1912
"L A U R A" odpluje dne 10. aprila 1912

Vožnja stane iz New Yorka	do Trsta in Reke	\$35.00
	do Ljubljane	35.60
	do Zagreba	36.20

Vožnje listke je dobiti pri FR. SAKSER, 82 Cortlandt Street, New York.

Jetnikovi otroci.

Spisal Vas. Nemirovič-Dančenko.

I. Mahmudka.

Za poslednje turške vojne se je ponovi od novega leta dan med našinci (Rusi) in Turki močno streljalo. Za kak kilometre od bejne vrste dodaljeno, sta sedela v turški vaši na stopnicah dva kosaška častnika.

— No, kako, Ivan Tomič! ... ali ta novoletna noč ni v resnici krasna? — reče mali debeli polkovnik šibkemu majorju, čegar roka je visela na obvezi. — Sedela sta na balkonu turške hiše. — Ba! ... Od doma ni nikakih novic.

— Mene to nikakor ne vznemirja. Jaz poznam našo vojaško pošto. Vsekako pa bi bilo le dobro vsaj z jednim očesom pogledati domu. Zlod vedi! Božič sno praznovani na Šipki, novo leto tukaj. ... A tam sedaj gore sveče, otroci veselo poskakujejo. Vaša Aleksandra Petrovna je sedaj pri naših. Govori o nas. Tudi oni so močno vznemirjeni, čemu ni nikakega pisma. Kako naj vendar pišemo, ko le na vrat na nos lezemo papreji. Nu, kaj je z vašo roko? — Nekoliko je pohabljena.

Noč je zagrinjala pokrajino. Samo v vaših oknih so migotale luči. Nakrat pa se prikaže na ulici rudast ogenj, kateri, prodiraje temo, je spremljevalo neko brkasto lice.

— Pantelejev! — zakriči polkovnik v smeri proti ognju. — Nosilec baklje krene na dvor. Takoj na to zarežeta pred častnikoma konj. teptaje s kopiti sneg, ki je ležal naokrog. Kozak, sedeč v sedlu, je pobesil bakljo, tako, da se je črna povema dima vila okrog njegove roke ter se počasi in okorno vpenjala kvišku.

— Kam pa? — Na prednjo stražo, vaše blagorodje.

— Kaj je tam? — Začeli so ondi streljati.

— Pojdi ter reci, ako se ni zgodilo kaj važnega, naj ne odgovarjajo Turkom. Ko se dovolj nastreljajo, se prenehajo. A kaj pa je zopet tu?

Z ulice prihiti na dvor nekoliko vojakov. Pantelejev dvigne bakljo: vojaki so imeli nekoga v svoji sredi. — Zgani se, zgani, gologlavce! ... vi ogoljeni zlodji nikdar ne daste miru, — je bilo slišati med njimi. Očitno se niso videli svojega višjega. — Tu imaš, da boš vedel, jaz ti pomorem s kopitom.

— Otroci, kaj pa je to? — vpraša polkovnik.

— Turka smo pripeljali. Na poti smo ga zajeli; skrnil se je pred nami v grmovje.

— V grmovje? — Čepel je skrit v grmovju. Poročnik Vasiljev je ukazal ujeti živega in ga pripeljati vašemu blagorodju. Ime mu je Mahmudka.

— Posveti semkaj, Pantelejev! Kozak krene bakljo k tolpi. Baklja je sipala svojo rudasto svetilbo naravnost v lice z vzhodnim nosom ter sivimi ščetinastimi brkami. Preko čela se mu je raztezala brazgotina še dobro sveže rane; nad njim je turban, izvit iz kosca šotorovega platna, štrlel kvišku kot nekaka umazana gruča. Plašč "Mahmudkov" je bil iz žoltga sukna in velblodove dlake.

— A — to je častnik, — se obrne polkovnik k svojemu prijatelju.

Major ga je uporno in pozorno ogledoval.

— A pri vsem tem že znanee. Mar ga ne poznate? Tu ima rano, a na levi strani ima odsekana dva prsta. Pokažite mi njegovo lvo roko.

Najbližji vojak prime Mahmudkovo roko ter jo dvigne.

— On je to, Mehmed - bej. ... njih polkovnik.

— Skoda; Zbežal je iz ječe. General da, žal, povelje, da ga vstrele. Kje se je tu vzel? — Skoda! Nu, fantje, spremite ga k meni. Samo jeden naj tu ostane, o stala dva pa urno nazaj.

Mehmed - beja vodijo v sobo. Vojak s puško v roki stopi k vratom.

Turek je bil oprijat, rasti si rokopleč, sključen. Imel je že čez 50 let. Očitno so zrlje njegove oči izpod sivih, jezečih se obrvi; sive ščetinaste brke so se mu tresle, kakar bi hotel nekaj reči, toda prenegal se je. Noge je imel zavite v opanke. Plašč je imel raztrgan in na jednem mestu pri rami je bila opaziti kri. ...

— Kaj to pomeni?

— Kirilov, vaše blagorodje, ga je za grmom ranil z bodalom.

— Čemu to? — Ker so klicali nanj po ruski: izlezi, ogoljena glava, toda on je godel kakor bober v travi. Tu pa ga je Kirilov razjarjen rahlo zabodel. Na to je Mahmudka takoj zlezal izpod grma.

— Semen! podaj mu stol.

Jetnik, položivši roko na srec, na usta in glavo, sede. Njegovo lice je dobilo še bolestnejši izraz; vidno ni pričakoval nič dobrega d svojih novih gospodarjev. Velik zakrivljen nos mu jenekak visel nad ščetinastimi brkami. Tudi glava mu je nekako zlezla med ramena.

II. Zasišanje.

Ivan Tomič je precej dolgo služil na kavkazki meji. Tam se je naučil na polovico govoriti turški, tako da ni potreboval tolmača.

— Zdi se mi, da se že poznamo? — je začel po turško, — vi ste polkovnik Mehmed - bej?

Turek otožen pobesi glavo; bil je naenkrat ves omamljen.

— Nemara se motim; nemara ste nekdo drugi? — se je izgovarjal Tomič.

— Nikdar ne lažem! — odvrne jetnik. — Včeraj sem zbežal iz Kazalnika, danes so me vaši vojaki našli. Peš daleč ne uideš, — pri tem mu bolestni smeh zaigra na licu — zlasti ako imaš glavo in nogo ranjeno. A sedaj pa še roka! — Ali veste, da po bojnem običaju. ... — prične major.

— Čemu mi to pravite? Moč je na vaši strani, vi ste znagovaleci — ukažite me umoriti. Vedel sem, čemu se izpostavljam, ko sem si uoč zbežal iz hiše častnika, ki me je vzel k sebi. Kaj za to, zgubil sem igro in sedaj moram umreti. ...

Ivan Tomič, ganjen po jetnikovih besedah, nadaljuje mehko: — Povejte mi, ali se vam je godilo slabo? — Ne.

— Stiskali so vas? — Častnik, pri katerem so me nastanili, je bil kak velikodušen človek. Prepustil mi je svojo posteljo, natisnil me in napojil. Ravnal je z menoj kakor brat, ne pa kot sovražnik.

— Ali ste se bali, da bi se vam v Rusiji slabo godilo? — Ne. Vem, da Rusi prijazno ravnavajo z jetniki.

— Čemu ste torej zbežali? — Kaj je vam to mar? Sedaj sem v vaših rokah, učitne torej, kar vam je drago! Samo ne odlašajte. ... Urno! ... — in nekaj podobno zamolkemu lajanju je zahripalo v Turkovih prsih. Zopet je nizko pobesil glavo.

— Kaj vas je vlekle od nas? Turki se povsod umičejo, med nami razgraja glad, narod vstaja in beži strani. Ali bi ne bilo bolje počakati? Vojne bo kmalu konec. Vi bi se lahko potem vrnil domov. — Domov ... kje pa je moj dom? — Kako to? — Kako naj najdem svojo rodbino? ... Saj vem. Prišlo je povelje iz Stambula: vsi naj odrinejo v Malo Azijo. Moji tudi odidejo, kam? Kako naj jih najdem? E, čemu govoriti po nepotrebnem? Storil sem, kar sem smatral za svojo dolžnost. Smrti ne uideš — kar ti je namenjeno, to se izpolni. Vsakdo živi dotlej, dokler mu je odločeno. Jaz nisem radi sebe. ... Na to Turek umolkne ter zamahne z roko.

— Rekli ste, rodbina? — Imate tudi rodbino? — omeni nekako zamisljeno Ivan Tomič.

— Srečen vi, ker ste se živili ter jo zagledali. — Srečen ste, da vas niso ujeli.

— Radi vaše rodbine vas torej prosim. ... Imate li otroke? — Turek pobesi glavo še nižje. Za minuto je trajalo molčanje.

— Koliko otrok imate? — ponovi vprašanje Ivan Tomič.

— Štiri, — zašepeta potihoma Mehmed - bej.

— Velike? — Vsi so še majhni. ... Najstarejši ima šest let. ... — Jaz imam tudi otroke — šest, — reče, kakor sam sebi major.

— Pet mesecev jih že nisem videl. Joki so, ko sem odhajal. Najmlajši ima jedno leto, zapustil sem ga na materinih rokah. Žive vsi ondi pod Adrijanopoljem. Iman gospodarstvo, vnanograde. ... Tam je jeka prijetno. Kaj, sem si mislil, odrasto pri meni, pred mojimi očmi. ... A tu pa ta vojna; bodi proklet on, ki jo je provzročil! Komu pa je bilo treba naše krvi, sreče naših otrok? — Da, komu je treba vojne? — mu pritrudi Ivan Tomič. — Moja služba mi je jedini vir-dohodkov.

Ko bi padel, kdo bo redil mojo rodbino? — Zaslišanje se je nehote spreminilo v razgovor rodbinskih zadevah. Major preloži ta razgovor polkovniku, ki se je tudi kazal ganjenega ter se močno zanimal za jetnika.

— Recite mu, Ivan Tomič, ko bi imel svoje otroke rad, bi se bil mirno napotil v Rusijo in vrnil se čez nekoliko mesecev, bi jih odgojeval dalje ... par mesecev še ni večnost — otroci bi s tem ničesar ne izgubili.

Mehmed - bej se bolestno nasmije.

— Ko bi naše žene in rodbine ve dele, kakšni so Rusi, pa bi mirno ostale na svojem mestu in čakale na vas. Ukvarjale bi se še dalje z gospodarstvom in izrejo otrok. Toda, evo, še nekoliko dni in vsi Turki zbeže odtod. Brž, ko se vaši oddelki prikažejo i Gedimkivi, se takoj izprazni ves Adrijanopolj. Ostanje samo kristjanje. Vprašali ste me — začne naenkrat ganjen — čemu sem zbežal od onega dobrega častnika? Zbežal sem radi svoje rodbine. Hotel sem ji priskočiti v pomoč. Ženo in otroke sem hotel rešiti. Vam je to lahko povedati. Toda ali pa veste, kaj se sedaj godi z njimi? Žena od strahu zapusti svoje gospodarstvo, sadnike! ... Te si osvopi nekak Grk ali Armenec. Ona sama pa z otroci odrine v Stambul. Vlada ji ondi ne more pomagati, odkod vzeti denar? Sto tisoč naših rodbin živi ondi v revščini in pomanjkanju. Prepeljejo jih na azijsko obrežje, v Skutari, ter jih puste ondi. Kaj naj ondi počnejo? Ostanje jim samo jedno — moji otroci so zdravi in zali — prodati jih v tuje hareme in reveži kmalu pozabijo ime svojega očeta. ... Odgoje jih imajo za to, da vse svoje življenje ostanejo sužnji, dekleta pa za to, da jih prodajo kakemu staremu v Aleppo ali v Damask. Žena — ta se nekoliko pojče, natarna, na to pa zaide sama v kak harem.

Ko se čez jedno leto vrnem, kaj najdem? — Po otrocih niti sledu, po ženi niti sluha. Od gospodarstva ne ostane niti strebleca in v moji hiši se bo šopiril tuje. Vprašate me, čemu sem zbežal? Radi tega, ker me je glodala tuga. ... Vso noč sem prejšal, predno sem zbežal. Vedel sem, da se izročam smrti v naročje. Ali pa mar to ni vsejedno? Živeti ali umreti! ... Ako bi se mi posrečilo, rešim otroke, ako ne, — pa umrem. ... Usoda! Smrti se ne bojim. ... Videl sem dan za dnevom smrt pred seboj in navadil sem se zreti ji mirno v obraz. Samo to je grozno, da oni bodo tam brez pomoči, gladni, nesrečni. ... Grozno je to, ako si jim blizu, pa jih ne moreš rešiti. ...

Stari Turek potlači glavo v dlani ter se zjoka pred ganjenima častnikoma.

Polkovnik poskoči, prekorači sobano, otare si nekaj z očij, kar se je bilo nepričakovano pojavilo ondi, ter se razkrije na samega sebe.

— Zlod vedi kaj! ... — mrmlja sam za se. — tega je še manjkalo, da naj postanem baba. ... — Pogleda Ivana Tomiča; tudi ta je sedel ves blede ter čakal s prtom po mizi.

— Da, vojna je strašna grozna stvar! — reče sam sebi Ivan Tomič, — ne menec se za nikogar. — Do pričetka vojne sem živel doma, — povzame zopet Turek, — vsi otročiči so se rodili pred mojimi očmi, dan za dnevom sem jih opazoval. Videl sem, kako so rastle, kako se je razvijal njihov razum od tega časa, ko so me prvič spoznali, ko so pričeli govoriti. ... Vse to imam še zdaj živo v spominu. ... Te njihove slabe nožice — oni sedaj odpirajo usta kakor mladi ptiči v gnezdu. Kdo jim da jesti. ... Mati? — njej sami grozi poguba. ... Bilo je. ... — Zopet ni končal, ni mogel. ... — Prav tako kakor pri nas, Ivan Tomič. ... Prav tako! — reče polkovnik ter dirja ganjen sem ter tje po sobi.

— Kaj si počneva? Mislim, da ga jutri odpošljeva k generalu? — Resnica. ... Razume se da jutri. ...

— Naj ostane vsaj danes pri nama. — Resnica, vsaj danes. ... Naravnost semu naj pravi povelje. ... — Stari otroci — uprav tako kakor midva tukaj! — A general nemara na kratko zapove, da ga ustrele? — Hm. ... da. ... kaj je nama početi! — Gnsna je ta vojna, — omeni polkovnik. — Ničesar ni gnusnejšega. — Ako razumeyate to od te

strani. ... pa je to res. ... Toda ... uniforma, vedite! ... In ta prisega! Zlod vsemi vse to! — odvrne kakor v znu tovariš. — Do jutri zbeže vse take misli! ... Srce je že brez tega kakor v kleščah. ... Vprašajte ga, ali pije vino? Povečerjažmo.

III. Sanje.

Jetnik se vleže spat s polkovnikom in Ivanom Tomičem v jedni sobi.

Kmalu je vse vtihiho. S početka so še v temi doletavali sem odmevi strelcev. Turki se niso mogli kmalu pomiriti, in dasi jim naše straže niso odgovarjale, so vendarle pošiljali krogljivo za krogljivo. Toda naposled jim je jelo tudi to presedati.

Noč. Ivan Tomič ne more zaspati. ... Dolgo se je obračal pod plaščem, s katerim je bil ogrujen, odvijal ga, pa si ga zopet ogrnil. Ze kakih desetkrat je segel po starem časopisu da bi čital, pa ga zopet odložil ter zrl onega krivonosnega Turka in poslušal, kako je zmedeno govoril v spanju. Hotel je dati svojim mislim nekako drugo smer, te pa so se vračale neprestano k jednemu ter istemu predmetu. ...

Tudi takrat, ko je končno zatislil oči ter je njegovo dihanje postalo pravilno, je delovala njegova misel neprestano na tem predmetu. Videl je v sanjah otroke, ne nesrečne, zavržene otroke onega jetnika, marveč svoje otroke, nad katerimi je bdela skrbna mati. Njegova misel je zletela v daljavo nad tisoč vrst. ... Kakor bi niti ne bilo teh bojev, teh brezštevilnih mlilcev, tega morja nesreče. Ivanu Tomiču se je sanjalo tole:

Mala sobica. Notri dve postelji. Nad njima snažne zavese. Čuje se enakomerno dihanje. Ivan Tomič odgrne jedno zaveso. Njegovi deklici je bilo vroče. Odvrkla je raz sebe odejo, položila navzkriž male, debele nožice in vsa rdeča z napol odprtimi nežnimi ustnicami spi brez snu. Utrudila se je se gavlka. Ves dan je tekala sem ter tje. Kotala se je z grča, vse svoje ljubljene kokiši in peteline splašila, golobe nakrnila in z bratom se sprla. Evo zdaj je založila roko pod glavo. Zdi se, da sedaj pa zdaj odpre oči, pa jih zopet zatigne, a nato, zagledavši sklonjenega očeta nad seboj, se prisrčno nasmije. ... Dolgo, dolgo gleda on na njo ter se sam smjeje.

— Spi moja predraga. ... Spi golobica, — je šepetal. — Glej, kako so se ji lasje na glavi sporejeli v kodre — mokri so. ... Gotovo ji je vroče.

Druga posteljica.

Ah, ti mali paglavček. ... Ni ma še dveh let, pa je že ves opraskan. Sedaj se stepe z mačko, sedaj se spoprimeča s setrico. Na licu ima same sledove mačkinih krempljev. Ivan Tomič ga gleda. Fantek ga ne sliši. Nekako debel je ta dečko Ivana Tomiča. Ročice, nožice in vrat so kakor bi bili z mitni prevezani. In ta lice, tako rdeča in okrogla, kakor bi se mu bila omotala krog nosu; nos pa čepi sred njih kakor nekak okrog gumb. ... Na okrogli glavici ima belkaste lase. Evo na laktu ima jamico. Ali ga naj poljubi? Zbudil bi se. Nu, tako torej! Spi. ...

Pestujna Markova hrope v kotu. Uprav, kakor bi maček predel. Ivan Tomič gre po prstih v drugo sobo. Tam spi starejši dečko. Ima že šest let; on že nekako prezirljivo zre na sestrico in brata. V navzočnosti očetovi spi z matrojo v eni postelji. Okrogla miza stoji pred posteljo. Sopruja je nekaj čisto talo, predno je šla spat. — Tu visi njegova slika, druga je na mizi. On je tu povsod — povsod Niso ga pozabili in Ivan Tomič se hvaležno sklone nad spavajočimi svojci.

Ko bi bil sedaj kedo pogledal Ivana Tomiča v obraz, bi bil videl kako radosten nasmeh počiva na licu suhega in dolgega majorja, ki je bil potegnil na-se plašč, izpod katerega molita dolgi nogi. Tako radosten, da bi tega ne prenesel stari krivonosni Turek, ki je ležal tu v težkem snu. Njega se niti doslej niso zapustile bolestne misli. Metal se je z jedne strani na drugo kakor v snukah. Major se je zbudil, dorinil plašč ter sedel. — Turek se ni spal, marveč sedel s polkovnikom za mizo.

— Nu, Ivan Tomič, vi ste nazvali novemu letu nekako dolgo spali! ... — Resnica. ... imel sem čudne sanje. ... — Tudi vi ste imeli sanje? — seže mu polkovnik v besedo, globoko ganjen. — Uprav kakor jaz. — A, Bog ve, kaj se mi vse ni

sanjalo. Nikdar nisem pričakoval takšne občutljivosti.

— Ali ni bil temu vzrok jetnik? — Kajpakda. ... Predočite si. ... Ali se spominjate mojega paglavčka Volodka? ... — Kakšno vprašanje? ... Saj sem njegov hoter.

— O, ti! ... Glava mi se vrti okrog. ... Nu, toraj si predočite. ... Vso noč je bil pri meni. ... Uprav do jutra. ... — Daj mi, — me je prosil, — daj mi tega Turka. — Čemu? — vprašam ga. On mi odvrne na to: — On ima tudi takšne Volodka. Jaz ga spustim k njim. — A vendar se ga večeraj nimo navlekli.

— Ne! — In Ivan Tomič upre svoj pogled v polkovnika.

— E. ... bodi temu kakor hoče, jaz takoj dam odpeljati Turka. Bog bodi z njim! Naj general odloči, kaj se ima zgoditi z njim. Človek je poleg njega še prišel ob pamet.

— A jaz bi vas prošil samo za jedno.

— A to bi bilo? — Hotel bi sam odriniti h generalu.

— A dalje? — Ter vzamem seboj Mehmed - beja.

Polkovniku obtiči pogled nekeje v kotu in ne gledaje majorja reče: — Potreboval bo konja.

— Imam dobrega turškega, katera ga smoj zjeli.

— Nimam ničesar proti temu. Ničesar. ... Pismo izročite generalu. ... — konča že povsem uradno polkovnik.

IV. Ivan Tomiček prestopok.

Mehmed - bej se zmerom otožen despe kmalu na to v spremstvu Ivana Tomiča k našim prednjim stražam.

Iz mraka se prikaže nalik gori Kozak na konju, stoječ na straži. Dva sta ležala poleg njega. Njiju konja sta bila privezana h kolu, zabitemu v zemljo, ter mirno grizla seno. Zagledavši častnika so Kozaki gibčno poskočili na noge.

— Bratje, kam drži ta dolina? — reče, kazaje globok jarek, ki se je tu pričeljal.

— K samim Turkom, vaše blagorodje.

— Ali jih niste videli danes v tem jarku? — Ne, ne. Sedaj so tiho ter mirno sede. Sinoči so bili močno nemirni, toda sedaj, hvala Bogu, jih je srečala pamet.

— Nepotrebno je to streljanje! Ivan Tomič zapove Turku, naj mu sledi ter odrine proti jarku. Čez minuto ju dohiti Kozak na konju.

— Kaj hočeš? — Radi naključja, vaše blagorodje! Utegnilo bi se kaj zgoditi. Saj Turki niso daleč. ... — Ne, ni treba, ni. ... — Jetnik je z vami. Utegnil bi zbežati.

— Ne, ni treba. Vrnite se nazaj. In Kozak se je vrnil.

Za pol ure sta jezdarila molče. Konečno je Ivan Tomič obstal.

— Glejte, Mehmed - bej! Odtod ni več daleč k vam. ... Zbežite proč k Adrijanopolju k svojim otrokom, razumete? Tudi jaz imam otroke. ... Nu, kaj pa vi? ... Urno, urno! ... Samo ne dlašajte. ... Utegnil bi se še premisliti.

Turek je v pravem pomenu besede okamenel. Samo oči so se mu bliščale; očitno ničesar ni razumel.

— Pravim ti, zbeži k svojim. Ali čuješ, Mehmed - bej. Ali urno! — In predno se je Ivan Tomič mogel spametovati, se skloni Turek ter mu poljubi roko.

— Čuj, Rus. ... povrniti ti tega z ničemer ne morem. ... Da bi tudi ti prišel v takšen položaj in se srečal s tako dobrim našincem, kakor si ti, tega ti želeli ne smem. ... Zapomni pa si jedno: Bog je jeden. Vere so različne, Bog pa je jeden! Tebe se bodem jaz in moji otroci spominjali, dokler bomo živi, kako si ti po božje ravnal z menoj. Z Bogom, Rus! Z Bogom!

In kakor bi se bal, da bi si Ivan Tomič premislil, je krepko oplazil konja ter zginit.

Počakavši nekaj minut, vrne se major nazaj. Ko se približa naši prednji straži, steče mu prejšnji Kozak naproti.

— Prav si imel. ... Turek mi je zbežal. ...

Po teh besedah upre Kozak v majorja svoj pogled.

— A, kaj, pusti ga! ... Saj že itak ne vemo kaj početi z jetniki! Polkovnik je hodil strašno razčiljen iz kota v kot, ko se je vrnil k njemu Ivan Tomič.

— Nu? ... — Zaprite me! Pustil sem jetnika zbežati. ...

Polkovnik skoči k njemu, ga objame in poljubi.

— To bo lep dar Volodku za novo leto. ... Sedaj me on, paglavce, ne bo toliko v sanjah prosil.

— Na vsak način se to mora prijaviti.

— Čemu? — Toda papirji? — Tukaj le so v peči! Sezgal sem jih. ... Mislim si, kako on, revež sedaj. ... veselo skače k svojim. ...

MATIJA POGORELC,

trgovec z zlatino.

V zali imam tudi znake vseh slovenskih Jednot in Zvez ter prodajam iste po primernih cenah.

Matija Pogorelec, 29 East Madison Street, Room 1114, Chicago, Ill.

THE LACKAWANNA.
Najpripravnejša železnica za potnike namenjene v Evropo. V neposredni bližini transatlantskih parnikov. Prevoz potnikov in prtljage zelo poceni.

THE ROAD OF ANTHRACITE
Najkrajša pot v Buffalo. Direktna pot v Scranton in premorego okraje. Med New Yorkom in Buffalo voz vsaki dan v vsakej smeri po pet vlakov: Med New Yorkom, Chicagom in zapadom vsaki dan štiri vlaki; Med New Yorkom, St. Louisom in jugozapadom, dnevni promet. Med lokalnimi točkami priročen in pripraven promet.

Nadalje informacije g'ed: vožnjah cen, odhoda in prihoda vlakov itd., se dobe pri lokalnih agentih ali pa pri

George A. Cullen, prometni nadzornik potnikov
90 West Street, New York.

NAJLEPŠE, najcenejše in najbolj trpežne tiskovine dobijo slavna društva vseh Jednot v unijski slovenski tiskarni. Izdelujemo pismenski papir, kuverte pravila, zdravniške liste, vstopnice in vse druge tiskovine.

SLOVENC! PODPIRAJTE SLOVENC!

CLEVELANDSKA AMERIKA

6119 St. Clair Ave., Cleveland, O.

Slabi vzroki živjanja

SAME KAVE

zamorejo-biti omejeni.

Franck TRADE-MARK.

Franck TRADE-MARK.

Franckova Cikorija

glasovita primes kavi

omeji zle posledice kave iz samega kavinega zrna, naredi isto prijetnejšo, mnogo boljšo in veliko redilnejšo. Enostavno pri- mešajte Vaši kavi

Pravo Franckovo Cikorijo,

ter nikdar ne bodeite trpeli zlih vzrokov, ktere povzročii živjanje kave brez vsakeke primesi.

Zahtevajte od Vašega grocerja Frankovo Cikorijo v štirivoglatih zavitkih.

Vsak zavitek opremljen je z našo varstveno znamko malinček za kavo.

Heinr. Franck Soehne & Co.

Amerika podružnica, Heinr. Franck Soehne
V LUDWIGSBURG, NEMŠKA.

FLUSHING, NEW YORK.

Phone 246.

FRANK PETKOVSEK,
javni notar — Notary Public,
718-720 Market St., WAUKEGAN, ILL.

PRODAJA fine vina, najbolje izganje te-
stirne smotke — patentovana zdrav-
vilo.

PRODAJA vožne listke vseh prekonoi-
skih črt.

POŠILJA denar v star kraj zanesljivo
in pošteno

UPRAVLJA vse v notarski posel spada-
joča dela

Zastopnik "GLAS NARODA", 83 Cortlandt St., New York.

Rojaki! Slovenci! Vrhničani!

Največja in najbolj varna hranilnica v stari domovini vrhni-
škega okraja je

Občinska hranilnica na Vrhniku.

Poslujie že tretje leto in se ji je zaupalo že nad en mi-
ljon sedemsto tisoč kron hranilnih vlog.

V to hranilnico nalagajo tudi sodnije denar mladoletnih otrok
in varovancev ter župnišča cerkveni denar.

Vložov denar obrestuja po 4½% brez vsakega edbitka.

Za varnost denarja porokuje cela občina vrhniška z vsem
svojim premoženjem in vso davčno močjo. Hranilnica je pod
strogim nadzorstvom vlade. Vsaka izguba v ti hranilnici — tudi
v slučaju voj ke je popolnoma izključena.

Denar pošiljajte po pošti ali kake zanesljivi banki. Pri banki
zahtevajte odločno, da se Vam pošlje denar le na Občinsko hra-
nilnico na Vrhniku in NE v kako drugo manj varno hranilnico ali
posojilnico. Nam pa takoj pišite po kateri banki dobimo za Vas
denar. Občinska hranilnica sprejema tudi hranilne knjižice drugih
hranilnic in posojilnic kot gotov denar, ne da bi se obtestovanje
kaj prekinilo.

= ZLATA ZRNA. =

Zbirka slovenskih citatov in aforizmov.

Hudobnež je podoben slani, ki pada v mrzli noči je; kar ta je vrtu in poljani, kreposti on cvetoči je.

Sim. Gregorčič.

Hvaležnost... poznajo dobri le ljudje a nikdar ne trinogi.

A. Askerc.

Igrača, kratek čas je žena možu lepo telo je vse — nič ni sree!

Jos. Stritar.

Ime ne kakor sukija al' plašč, temveč se kože človeku drži, ne moreš ga sleči na vso lašč.

Fr. Levstik.

In blagoslov in kletev spava v zlati, zli duh in dobri v njem ima svoj stan! Zdaj ta, zdaj oni zna iz njega vstati, ko se človeka ga dotakne dlan.

Sim. Gregorčič.

In čemu razkriti to želiti, kar nam stvarnik modro je prikril, kdo bi hotel zdaj že vse imeti, kar od njega nekdaž bo dobil.

Gr. Kreck.

In kadar zopet brez tolažbe sedimo tiho v svojem hrami in peremo storjene krivde potrti z vročimi solzami — tedaj ga ni na širnem svetu, da nas tešče k veselju vzdrami...

Ant. Medved.

In kaj je resnica — naša človeška resnica? Pravijo, da je nekoč malec zadremala. Tedaj sta ji pod taknili tekmovalki, slabost in zlobnost, svoji hečri: zmota in laž. Ko se je resnica predramila, se je razveselila hečerie, ujej tako podobnih, a skoro, toda prepozno se spoznala, da to nista pristni uje hečri. Od tedaj se bje neprestano vojska med resnico in med zmoto in lažjo in tega boja ne bo nikoli konec, ker zmota in laž se veljavita za resnico ter sta resnici tako podobni, da človeški rod, ki plačuje stroške te vojske, čisto ne ve, ali nam narekuje gola resnica ali razgaljena laž, kaj verjemimo!

Jan. Mencinger.

In kaj je to, laž ali resnica? Laž je navadno blago, ki je vedno na trgu, resnica pa je redko zlato. Zatorej oprežno ravnaj z resnico in ne nosi je vedno na koncu je zika! Laž in resnica sta sestri; enako opravljene vedno hodita druga tik druge in z enakimi očmi gledata v svet.

Fr. Ka. Meško.

In kaj so pač darila brez ljubezni, tople in velike, lijoče v močnejših valovih iz srca v srce. Merneke dajta siplji v naročje komu, a ne daj mu ljubezni, glej, kakor nič so, brez cene, brez bleska, brez koristi...

Fr. Svetličič.

In kar rod za rodom dela, čas natihoma podira, mest posutih vrsta cela ti resnico to podpira.

Fr. Levstik.

In ko bi ljubezen tu ne cvetela, kdo pač bi na revni zemlji prebil, ko trtica nam bi srca ne grela, kako bi se človek kedaj veselil?

Sim. Jenko.

In ko ura nam odbije črna dežla nas pokrije, kdo bo eš po nas poprašal? Kdo se z nami bo ponašal?

Jos. Jurčič.

In ljubezni beseda in skrivno razodetje je ženska.

Sim. Gregorčič.

In ni li mogoče človeku to, da združeno v njem bi oboje bilo: Značaj neupognjen — sree mehko? Pač more se to združiti in mora!

Sim. Gregorčič.

In proklet, trikrat prokleti naj bodo tisti voditelji, ki tišče svoje-mu narodu usta, da ne more kričati, ki mu vežejo roke, da se ne more braniti in biti, biti onih, ki bijejo, more narodovo čast in njegovo svobodo.

Fr. Govekar.

In to je vir nam vse nesreče, da bolj in bolj nam hrepenče po nedosežnem sre sree! Če srečo imaš, češ še večje, tako množi se ti gorje!

Fr. Zbanič.

In smrti ni... Jaz vidim le življenje, ljubezen večno vidim krog in krog; saj, če te, duh, neskončno hrepenenje, ah, če te je v nego poklical Bog; Glej, vzklije je telo v lepo zelenje, ko ržica krasi dehteči log.

Drag. Kette.

In smrt, v vsej svoji krutosti nemila, telesa je, duha premenba ne.

Ant. Medved.

In svojih dolžnosti zvesto spolnovanje zasluži pametnih mož spoštovanje, ne sreča in radost in veselost!

Sim. Gregorčič.

In to sree je brez meja, ljubav ta dvojnja v njem prostora imeti more in pa mora; ljubav do doma, do Boga!

Sim. Gregorčič.

In vendar človek ni popolni gospodar svojega srca in svojih čustev. Nekoliko vže, s hudim in po krepkem prizadevanju; ali nikdar naj ne misli popolnoma razrušiti tega, kar je združila, vzbudila in kar vodi nevidna moč prirode.

Pavi. Pakj.

In vendar je ljubezen — prava čista, sveta ljubezen — največji dar nebes, je najblažje, najplemenitejše, najvišje čustvo človeškega srca. Često in za marsikoga je jedina vez, ki ga veže s svetom in z življenjem. In marsikdo bi moral sovražiti človeštvo, ki mu je na ta ali oni način prizadelo dokaj zla in gorja, marsikdo bi se z njegovim in ogorčenostjo obrnil od človeškega društva, ko ga je spoznal v vsi svoji nagoti, praznosti, lažljivosti in perfidnosti, ko ga ne bi vezalo na to društvo vsaj eno bitje, katero spoštuje radi plemenitega srca in kristalnočiste nedotaknjene duše, katero ljubi z vsem ognjem vročega srca.

Jos. Kostanjevec.

In vkljub otročji nevhvaležnosti je materina ljubezen najstanovitnejša ljubezen na svetu. Vse zemске ljubavi izginejo, izpuhtijo s časoma; samo materina ljubezen je nepogljiva, nepremeljiva!

Pavi. Pakj.

In vse je hrepenenje. Hrepenenje ne vidi, ne dela, ne hodi; nima oči, ne rok, ne nog. Hrepenenje je umetnik; ne živi, toda vsega sveta življenje je v njem. Hrepenenje je stvarnik; sam neustvarjen, stvari življenje — iz grobnega kamna, iz mrtvega ila; prazni besedi vdahne dušo, mrzli barvi luč.

Iv. Cankar.

In že zapoje prvi glas iz goslij, ne glas, ki laska se ljubeč ušesa, no glas, ki dušo ti napaja z grozo! Tak vzklik izvije bitju se iz prsij, ki zamorila mu bridkost je srečo in izročila ga močem zlovoljnim.

Ant. Funtek.

In življenje naše čudno? Kaj je tisto, kar ga goni? To ljubezen je k življenju, to tanha je večnostrastna, večnožejna, nepokojna...

A. Askerc.

Isti se ne ljubi, ki razklada kakor žid prekupovalno blago, pri vsaki priložnosti svoja čutila, tenaveč oni, ki tudi svoji ljubezni donaja darove po svoji moči.

Ant. Koder.

Iz egoizma se človek boji smrti. Ve namreč da neha biti — neha za svet neha za ljudi. Saj nas vendar ljudje, ko nas nimajo več pred očmi, takoj pozabijo. Človek misli le na samega sebe, ker je človek velik le v svojem egoizmu. In ta egoizem nas spremlja v življenju in se v smrti in on je vzrok, da nas misel, da se povsem izgubimo, navdaja z bojaznijo, z neko mrzlo, notranjo grozo...

Fr. Ka. Meško.

Izvor in začetek življenja je delo in v delu je dopolnjevanje življenja. In življenje brez dela je polovično življenje, je smrt in pogin.

Fr. Ka. Meško.

Mar slajši je spomin kot up? Ah, up, ki srečo brez nehanja lovi in kadar jo vjame, dobi od nje — en sam poljub.

Ant. Medved.

Bodi blagoslovljena!

Indijska legenda.

Za jasne mesečine se je zamislil globoko nekoč modri in veliki Krišna ter rekel: "Mislim sem, da je človek najlepše bitje na zemlji — ali motil sem se. Gledam cvet lotosa, s kojim se poigrava nočni vetrič. Koliko je ta lepši od vseh živih bitij: njegovi lističi so se odprli v srebrnem mesečnem svitu — in jaz ne morem obrniti od njega očij..."

"Nič med ljudmi mu ni podobnega", ponovi in vzdihne. In za nekaj časa pomisli: "Kako da bi jaz, Bog, z močjo tvoje besede ne mogel vsvariti bitja, ki bi bilo med ljudmi to, kar je lotos med cvetovi? Tako naj se zgodi, ljudem in zemlji na radost. Lotos, preobrazi se v živo devico ter stopi pred mene!"

Lahno zapljuska val, kakor da se ga je dotaknila s krilom lastavice, noč postane jasna, mesece posveti jačje, nočni drozgi zapoje glasneje ter naglo obmolknje. Čarovnija se je izvršila — in pred Krišno stopi lotos v človeški podobi.

Bog sam se začudi. "Bila si cvet jezerski", reče, "bodi zdaj cvet moje misli in izpregovori!"

In devica prične tiho šepetati, kakor šepetejo beli lističi lotosa, kadar jih poljubi poletni vetrič. "Gospod, preobrazi si me v živo bitje; kje mi nalagaš, da od sedaj prebivam? Pomni, gospod, da dokler sem bila cvet, sem drgetala in uklanjala lističe ob vsakem dihleju vetra. Bala sem se, gospod, burnega deževja in neviht, bala groma in bliska, bala celo vročih solčnih pramenov, ti si mi rekel, da naj bodem včlovečen lotos, — in glej, jaz sem ohranila prejšnjo svojo naravo, gospod, ter se tudi sedaj bojim zemlje in vsega, kar je na nji..."

Kje mi nalagaš, da prebivam?" Krišna dvigne modre oči k zvezdam, trenutke pomislija in vpraša: "Ali hočeš živeti na vrhovih gora?" "Tam je sneg in mraz; bojim se, gospod." "Torej ne... Na dnu jezera ti zgradim kristalno palačo."

"V globini voda vlačijo se kače in druge pošasti; bojim se, gospod!" "Ali hočeš brezkončne stepe?" "O, gospod, viharji in nevihte potepajo stepe kakor divje črede."

"Kam naj počnem s teboj, včlovečeni cvet?... Ha! V Elorskih pečinah žive sveti puščavnik... Ali hočeš oddaljena od sveta prebivati v pečini?" "Tam je temno, gospod; bojim se!"

Krišna sede na kamen ter opre glavo ob dlan. Devica je stala pred njim in boječ drhtela. Medtem obsveti na iztoku zarja nebo. Jezerska gladina zazari, palme in bambusi se pozlate. V zboru se oglase rožasti plamenici, modri žrjali in beli labodje, na vodah pa pavi in v gozdovih bengali (ptice pevke, podobne ščinkoveu), — med njimi se razlegne zvoki strun, napetih na biserno školjko, pa besede ljudske pesni.

Krišna se predrami iz svojih misli ter reče: "Evo, pesnik Valmiki pozdravlja izhod solnea!"

Malo kasneje se razmaknejo zavese škrlatnih cvetov, ki so zakrivala ljanske cvetove, in nad jezerom se prikaže Valmiki. Opazivši včlovečeni lotos, preneha svirati. Biserna školjka se mu polagoma izmakne iz rok na zemljo, roke mu omahnejo in on oneni, kakor da ga je veliki Krišna izpremenil v kos lesa vrh vode.

In Boga vradosti to strmenje, katero je vzbudilo njegovo delo, in reče: "Zgani se, Valmiki, in spregovori!" In Valmiki spregovori: "...Ljubim!..."

Spominjal se je le še ene same besede, in edino to je mogel izustiti. Krišni je naenkrt zasijalo obličje. "Prekrasna devica, našel sem ti na svetu mesto, ki je vredno tebe; prebivaj v sreč pesnikovem!"

In Valmiki zopet ponovi: "...Ljubim!..." Volja močnega Krišne, volja božanstva prične devico približevati pesnikovemu sre. In Bog

Vesele novice

prihajajo vsem, ki so nadlegovani z glavoboli in nevralgičnimi bolečinami da hitra olajšba prihaja po užitku

Severovih Praškov zoper glavobol in nevralgija.

(Sever's Waters for Head-ache and Neuralgia) 12 Praškov za 25 centi.

Opahki

uljesa, črnjavke, ogrce, prišče, bulc, tvore, žive in gnojne rane, kožne, žlezne in krvne bolezni e uspešno odpravljajo in tisti občutek otrujenosti in izmučenosti sa srečno prežene, ako uživata

Severov Kričistilec.

S čisto krvjo podeljuje novo življenje čilost in moč. Cena \$1.00.

Severova Zdravila se dobijo v lekarnah. Ne vzemite drugih, Zdravniški nasvet zastoj, ako pišite na

W.F. SEVERA CO. CEDAR RAPIDS, IOWA

stori Valmikijevo sree svitlo kakor kristal.

Jasna kakor poletni dan, mirna kakor Gangesov val, je stopala devica v naznačeno mesto. Toda nenadoma, kakor da je pogledala globlje v Valmikijevo sree, ji poblede lica in strah jo zagrne kakor mrzel veter. In Krišna se začudi.

"Včlovečeni cvet", vpraša, "zakaj se bojiš tudi pesnikovega sree?" "Gospod", odvrne devica, "kam mi nalagaš, da se naselim? Evo, v tem enem samem sreč sem zagledala i snežene vrhunce gora in globine voda, polne čudovitih bitij, in stepe z viharji in nevihtami in temne votline Elorske — in zopet se bojim, o gospod!"

A dobri in modri Krišna reče: "Vpokoji se, včlovečeni cvet! Če v sreč Valmikijevem leže samotni snegovi, boji jim gorak poletni dih, ki jih raztopi; če so v njem globoke vode, boji biser v ti globočini; če so stepske puštinje, posij na nje kot cvet sreče; če so temne votline Elorske, boji ti v teh teminah solčni zarek..."

A Valmiki, ki je medtem mnogel spregovoriti, pristavi: "In bodi blagoslovljena!"

K obisku črnogorskega kralja v Petrogradu.

"Berliner Tagblatt" je doznal od dobro informirane črnogorske strani, da se je črnogorski kralj v pogovoru s carjem Nikolajem pritoževal, da je Črni Gori odvzeta vsaka možnost gospodarske in politične ekspanzije. Rekel da je, da je položaj tak, da so Črnogorci skoro prisiljeni v vojno. Car da je odgovoril, da na vojno absolutno ni misliti in da o tem predmetu ni možno niti razpravljati.

Na opazko kralja Nikole, da ima črnogorsko ljudstvo absolutno potrebo gospodarske pomoči, je car odgovoril, da stori ruska vlada vse možno, da pridobi angleške in francoske finančne skupine, da se zainteresirajo za hitro zgradbo železnice od Donava do Adrije. S pomočjo Rusije da bo tudi omogočeno ureditev reke Bojane. S tem da se poveča obseg za obdelovanje sposobne zemlje v Črni Gori.

Skalni golob.

Končano. Beppo, dolee Beppo, tisočero sre si zazibal v močno utripanje — ti srečni dečko!

A videti je, da je še bolj srečna resna matrona, ki ponosno stoji zadaj gledišča v loži. Da, gospa, popolnoma vaša je zaslu-ga tega velikega uspeha! Vi ste našli, vi ste prinesli med svet ta dragi kamen, vi ste ga dali obrusiti, požalitati v najboljših evropejskih solah po navodih najzbornejših pevskih umetnikov. — Brez vas bi bil morebiti ostal ta čarobni glas za vedno skrit v sivem korziškem skalovju.

Našla ga je v Ajaciu, kjer se je mudila z malo Olgo, svojo hečko, koje pobledelem licem je imel lahak morskí vzduh vrniti izgubljeno rdečico.

Povest njihovega seznanja je priprosta. Pred Madoninim kipom je pel nekaka večera revčen deček. — Drugi dan so ga uvelldi po mramornatih stopnicah v veličastno dvorano plemenitaské palače; poljubil je roko vzneseni gospej in nato so mu prinesli nova, lepa žametasta oblachila z bisernimi gumbi, pokrili mu bujne, neurejene kodre z elegantno, moderno čepico, obuli bosenoge v čreveljčke, kakoršnih on ni videl še nikdar, ki so imeli zlate zaponke, bliskajoče se tako jasno, da je ob pogledu na nje radosti plosknil z rokami.

Lahko se je ločil od svojeev. Odpeljali so se še ta dan na svoj dom v rodno vasico revni ribiči s "krvavih ostrovov", odpeljali so se brez Beppa, pustivši ga v naročju najdene sreče. Celo pot so govorili o tej njegovi sreči, ne slabo zavistno, ampak z ono dobrohotno zavistjo, ki je podobna hrepenenju.

O srečni presrečni Beppo! Toda stari, sicer ravnodušni Matteo je danes veslal z neko čudno hitrostjo, njegov obraz, razrit z vrskami, ki sicer ni kazal nikake boleti, je bil danes zavit v nekak čuden oblak, v nekak trepek nasmeh. — "Mislite", je rekel ter pokazal z roko na četo divjih golobov, ki so leteli nad njihovimi glavami proti bregu. "mislite si, da zvatite katerega izmed njih v zlato kletko..."

Matteo je umolknil, njegova žilava roka pa je močno zamahnila z veslom, da se je razpršila cela skupina valov kakor prestrašena in neredu in šumenju. Za nekaj časa je rekel glasno in preroško: "...Konečno razbije zlato kletko ter se izneveri vsemu, na kar so navezali njegove roke in njegovo dušo, ter se vrne k nam med naše pusto skalovje..."

Začuden so zrlí nanj, in niti mali Beppo bi tedaj ne bil razumel teh besed. Saj so se mu zjutraj tako priljubili ti krasni čreveljčki, — a do večera ga pravzaprav niso že nič več zanimali, da, mnogo, kar ga je radovalo še pred nekaj trenotki, je izgubilo zanj že vso vabljivost, toda mesto tega je polnilo tisoč in tisoč stvarij njegovo sree z razkošjem.

Sedeval je na balkonu pri nohah svoje gospe, dobrotnice, matere, ter peval, prešteval zvezde na nebu ter se igral z mehkinimi, plavimi lasmi male Olgiee... O krasne, čarobne noči na bregu Tirenškega morja! Kdor vas je užival, nikdar ne pozabi vaših skrivnostij...

Tudi Beppo jih ni pozabil, ko je tisočero z razkošjem obdanih ustnice z besedami občudoval njegovo ime, ko so leteli k njegovim nogam krasni veneci in pestre kitiče, ko je njegovo glavo prvič omamil varljivi dih slave...

"Olga, ali se spominjaš onih nočij?" "Nič ni odvrnila, njeni beli ročici ste se ovili njegovega vratu, krasna devojkina glavica se je sklonila na njegovo ramo. "Olga, moja Olga..."

Nato pridušeno šepetanje — kakor v njih nočeh. In Beppo zopet peva ter prešteva zvezde na nebu in se igra z mehkinimi lasmi Olgiee — toda ne več Olgiee, majhne deklice; okroglo mehko rame se ga dotika, na sree se mu pritiskajo njene bujne, tople prsi...

Moja slika se razdeli tukaj v množico najrazličnejših cvetov. Zbirati jih imam li ter vezati v šopek — uvrstiti dan k dnevu, kojega sta preživala! — Komu bi bila neznaná povest ljubezni?! Kako srečna sta bila v teh sladkih trenotkih!

In ti čakaš še vedno svojega Beppa, starček Matteo? — Še vedno sedevaš vsak večer na pragu svoje kočee ter gledaš z zve-

davim očesom v daljavo, če se morebiti ne prikaže kje tvoj skalni golob...

Priletel je konečno, priletel ubogi, ranjeni ptič. V širnem svetu so mu postrigli peroti. Zakaj je tebi treba ljubezni, so mu rekli, ko smo z laborom ovenčali tvoje čelo? Ti, nesepametnik, uči se zatajevanja in živi svoji slavi; sreče za te ni. Ti le pevaj in pevaj ter nas zabavaj, — mi zato neusmiljeno raztrgamo tvoje srce, saj ti bodemo navdušeno ploskali...

Ali poznate bajko korziških ribičev o smrti skalnih golobov? Nikdo ne najde njegovega trupla — on ne umira, ampak razplini se v vzduhu. Na bregu v pesku pa ostane obris njegove glave in kril.

In tako, pevče, si izgnilo tudi ti! Danes je v naših spominih le še slab obris tvoje umetniške prikazni in jutri bi ne bilo niti tega, da ne vstajajo v naši duši sladki tvoji glasovi, ki so blažili naše srce.

Beppo, dolee Beppo, ti skalni golob z zlatim glasom!

Zgodovina šivanke.

Zaponke in šivanke, kakor tudi razne igle za okrašenje obleke, frizur in klobukov so jako stare. Izdelovali so jih najprej iz kosti različnih živali, pozneje iz železa in broná. Prvotno je imela šivan-ka uho na sredi, pozneje šele na

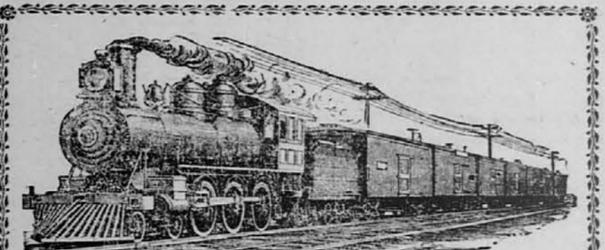
koneu. Današnje šivanko so začeli izdelovati bržčas v 14. stoletju, današnje zaponke z glavica-mi pa v 16. stoletju.

Znano je, da so bile šivanke in raznovrstne igle še pred nekaj stoletji jako dragocene in jih je bilo videti samo na toaletnih mi-zicah kraljice, kneginj in drugih visokih ter bogatih gospej. Vsaka odlična dama je dobila v onih časih kot poročno darilo skatlji-co igel. Tudi heč francoskega kralja Ludovika IX. je dobila za po-ročno darilo krasno izdelano skatlji-co, napolnjeno s šivankami in drugimi iglami. Še za časa Ma-rije Stuartove (1562—1587) je bila igla dragoceno in priljublje-no darilo.

Pozneje so si gospe in gospo-dijene same kupovale šivanke in so dobivale za to od svojih stari-šev ali soprogov gotove, določene svote denarja. Otdod še danes nemški izraz "Nadelgeld", ki po-menja sedaj denar, katerega da-je mož ženi za pokritje osebnih izdatkov, kakor za obleko, perilo, lepčila itd. Pri plemiških rodbi-nah so včasih določali to svoto celo pred zakonom in so jo zapi-savali v ženitovnanjsko pogodbo.

Dandanes pa so šivanke jako cenene, ker se izdelujejo v veli-kanskih množinah v velikih ter mnogostevilnih tovarnah. Šivan-ka redi na tisoče in tisoče žensk; one, ki jo znajo posebno spretno voditi, lahko zaslužijo lepe de-narje.

ROJAKI, NAROČAJTE SE NA "GLAS NARODA", NAJVEČJI IN "DNEVNIK"



Vsem Slovenceem in bratom Hrvatom po širni Ameriki naznanjamo, da smo dobili več železnih voz brinja iz starega kraja, iz katerega se lade kuhal v naši lastni distileriji že vsakemu dobro znan pristni K — kerjev brinjeveec.

Eden od najbolj izkušenih zdravnikov v Evropi, Mgr. KNEIPP, piše v svojih zdravniških knjigah sledeče: "Najstarejše in eno najboljših zdravil proti notranjmu, posebno žledodnim boleznim je in ostane pravi pristni brinjeveec: ako si bolan na ledvicah, na jetrih, na kamnu, ako se počutiš slabo, zjutraj ko vstaneš in predno ideš k počitku, pij pristi brinjeveec in pomagal ti bode." Na tisoče ljudi je ozdravelo, kateri so poslušali Mrg. Kneippa nasvete.

Zatorej vsaka družina, kateri je zdravje ljubo, bi se morala preskrbeti s domačim zdravilom to je pristni Kra-kerjev brinjeveec, katerega se dobi pri izdelovalteljih

The Ohio Brandy Distilling Co.

6102 St. Clair Ave., Cleveland, O.

Ali pa pri sledečih tvrdkah, kateri so edini glavni razprodajalci za Ameriko: Russ & Prendergast Bros. Co., Pueblo, Colo. The Slovenian Liquor Co., Joliet, Ill. Frank Petkovšek, Waukegan, Ill. A. Justin, Rock Springs, Wyo.

Velika zaloga vina in žganja. Marija Grill. Prodaja belo vino po 70c. gallon. Črno vino po 50c. " Drobnik 4 galone za \$11.00. Brinjevec 12 steklenic za \$12.00. 4 gal. (sošček) za \$16.00. Z obilno naročbo se priporoča. MARIJA GRILL, 5308 St. Clair Ave., N. E., Cleve and, O

EDINA SLOVENSKA TVRDKA. ZASTAVE, REGALJE, ZNAKE, KAPE PEČATE IN VSE POTREBSCINE ZA DRUSTVA IN JEDNOTE. Delo prve vrste, Cene nizke. F. KERŽE CO. 2616 S. LAWDALE AVE., CHICAGO ILL. SLOVENSKE CENIKE POSILJAMO ZASTONJ.

GLAS NARODA (Slovenic Daily) Owned and published by the Slovene Publishing Co. (a corporation.) FRANK SAKSER, President. JANKO PLESKO, Secretary. LOUIS BENEDIK, Treasurer.

Place of Business of the corporation and addresses of above officers: 82 Cortlandt Street, Borough of Manhattan, New York City, N. Y.

Table with 2 columns: Item (e.g., 'Za celo leto velja list za Ameriko in Canada'), Price (\$3.00, 1.50, 4.00, etc.).

GLAS NARODA izhaja vsak dan iz vsej nedelji in praznikih.

GLAS NARODA ("Voice of the People") issued every day, except Sundays and Holidays. Subscription yearly \$3.00.

Advertisements on agreement.

Dopisi brez polpisa in osebnosti se ne natisnejo. Denar naj se blagovoli pošiljati po Money Order. Pri spremembi kraja naročnikov prosimo, da se nam tudi prejšnje bivališče naznani, da hitreje najdemo naslednika.

Dopisom in pošiljankam naredite ta naslov:

GLAS NARODA 82 Cortlandt St., New York City.

Telefon 4687 Cortlandt.



Koncem tedna.

Država Massachusetts hoče odposlati komisijo v Evropo, da preišče tamosnje delavske razmere. Po našem mnenju bi našla komisija doma veliko boljše in hvaležnejše polje.

Po Erdmanovem zakonu more (v slučaju štrajka strojevdij) po predsedniku imenovana posredovalna oblast razsoditi, ali se naj vrnejo štrajkarji pod stariimi pogoji na delo, ali pa da naj povisajo zeleznice plače? (Sun.) Lepo — prav lepo! Kaj pa, če se delavci kljub temu nečajo vrniti na delo? Kaj potem?...

Ljudij ne morete napraviti enakih, ako jih je Bog ustvaril neenake! pridiguje jezuitski pater Vaughan. Zelo učeni mož po zablja neko poglavje svetovne zgodovine: leta 1783 so okrajšali na Francoskem mnogo tisoč oseb za glave, pa so bili večji kakor drugi.

Pater Vaughan je tudi pridigoval: katoličanstvo in socializem ne more obstajati drug poleg drugega — zato je treba socializem iztrebiti. Kako je to lahko — za slišati! Kakor da bi kdo zahteval tri zemlje za en groš!...

Roosevelt grozi z neodvisnim tretjim tiktikom. Tako postane svoji stranki grozeča nevarnost... toda kdor grozi, je že napol izgubil.

Zvezni okrožni pravnik se je razjokal, ko so izrekli porotniki oprostilo obsojdo nad trustom za meso. Žalosten je bil res izid te obravnave.

Rusija neče dati denarja, da bi se Kitajska oborožila in postala močna. Pridejo se časi, ko bodo drugi narodi zavidali Rusijo, da je bila tako previdna.

Nek statistik je izračunal, da potrebuje delavec najmanj \$900 na leto, da se posteno preživlji. Sedaj pa naj se izračuna, koliko ljudij se ne more posteno preživljati.

Neko dekle, po lastni izpovedi, bi staro dvaindvajset let, je do bilo dvesto dolarjev odkodnoline, ker ji je rekel nek trgovec, da je "stara devica". Kaj jo je neki razžalilo?

Na podlagi dovoljenj angleške kraljice Ane in kralja Williama III. — v letu 1705! — protestuje Trinity cerkvena korporacija v New Yorku proti položitvi podulicne proge pod St. Paulovim pokopališčem. Cerkvena družba, ki je vredna milijone in milijone, naj naslovi svoje proteste kraljici Ani in kralju Williamu...

Dnevne vesti: za stradajoče Kitajce je nabrala Mrs. Russell Sage \$5000. — Ker je trpela največje pomanjkanje, in je videla mati umirati svojega otroka lakote, je poizkusila neka ženska (tukaj v New Yorku) usmrtiti sebe in otroka...

Dopisi.

McCurtain, Okla. — Kakor sem objubil, poročam še nekaj o grozni razstrelbi v premogovem rovu šte. 2 Sans Bois Coal Co. v McCurtain, Okla. Do danes (25. marca) so pokopali 73 nesrečnih žrtev katastrofe in 5 se jih nahaja še v tem nesrečnem rovu, do katerih še ne bode kmalu mogoče priti, ker se strupeni plini tako hitro nabirajo in se smrad od ubogih žrtev tako hitro razširja, da ne more nobeden drugi še obstati v rovu. Kakor samo rešilo možo, katero je prišlo v posebnih R. R. Carah iz Iowa in Wilburton, Okla. V vsakem teh oddelkov je osem mož in imajo aparate, da nosijo zrak seboj (oxygen gas) in električne svetilke. Prizorov ne bodem opisaval, ker ti so bili že tolikokrat opisani in so povsodi enaki, vendar se vidi, da premogovin baronov to ne gre do sre, ker kakor kaže, se bode treba z njimi boriti čez par dni za življenje in smrt za košček kruha, ker vse okolnosti kažejo na dolgotrajen štrajk. Ne bi popisaval več, ker v Ameriki je malenkost, ako zgubi življenje 78 čvrstih mož v boju za bori košček kruha, zapustivši žalujoče vdove in preko 200 otrok. Vendar, ker je rovinenovan družbe zelo znan po Arkanzasu in Oklahomi ter deloma tudi v Kansasu, bode to poročilo dosti rojakov zanimalo in tudi je že veliko Slovencev tu delalo, vendar pa so opustili delo še v pravem času, zato poročam še nekaj bolj natančno. Rov šte. 2 je bil znan kot najboljšo delo in najbolj nevarno, to je deloma tudi vzrok, da se samo trije Slovenci nahajajo med mrtvimi. To je že osma razstrelba, ki se je pripetila v tem rovu. Sicer so pri sedmih razstrelbah izgubili življenje samo po dva "shotfire". Razstrelbe so se pripetile redno vsako zimo. Samo zadnje dve zimi ni bilo razstrelb, ker je bil shotfire posebno izkušen človek, ali je imel posebno srečo. Za svoje 2 1/2 do 3urno delo je dobil 12 dolarjev in 50 centov. Čuditi se moramo, da zvečer pri zažiganju min se ni zgodilo ničesar, ker to je najnevarnejše delo, drugo jutro pa je zahtevala katastrofa toliko žrtev. Konstatiralo se je, da je fire boss Frank Cook vzrok, ker je bilo v treh prostorih toliko plina, in ko je skušal očistiti te prostore plina, ga je zrak nesel tako daleč dol do dead line, da je prišel v kontakt z odprtimi svetilkami. Bila je samo plinova razstrelba, premogovi prah se ni vnel. Razstrelbi ni bilo čnti na površju, kakor se je poročalo, samo nekoliko prahu je prineslo na površje, to je bilo edino znamenje, da nekaj v rovu ni O. K. Ko bi se bil vžgal tudi premogovi prah, je muenje, da bi niti eden ne prišel živ iz rova in bi lahko ljudi razmesarilo ter obzvalo. Tako so prinesli z entry ljudi popolnoma neobzngane, kar se Slovencev tiče, so vse tri prinesli mrtve. Anton Majdič se je nahajal še prav blizo izhoda na slope in je ležal počez čez Hainza, njegovega sorodnika, očeta žene njegovega brata Jurija Majdiča. Iz tiste entry se jih je rešilo 14 do vodne sesalke, on pa je našel smrt, after damp ga je zadušil. Tom. Kokotič so prinesli šele v soboto na površje jako malo obznganega. On in njegov tovariš J. Grudis sta se skušala rešiti in sta bila že na glavni poti, zato jih ni so mogli najti: ta dva sta tudi zadnja, ki so jih prinesli na površje. Najbolj nesrečen med vsemi pa je bil Fran Martinčič. On je po dolgi boleznii toliko okrevl, da je šel tisti nesrečni dan prvokrat na delo in je mislil vzeti svoje orodje na površje. Njega, ko so ga prinesli na površje, ni bilo mogoče spoznati drugače kot po številki; ni imel ne las in ne brk, ne jednega zoba in zlomljen vrat. Sicer pa, kar je čudno pri tej razstrelbi: ljudje niso hudo obzngani in razmesarjeni, vendar manjka jim zob in vratove imajo polomljene. U. M. W. so darovali \$5000 in od drugod je prišlo kakih \$3000 za otroke in vdove teh nesrečnih žrtev. Superintendent A. H. Brown je znoel in se na-

haja v bolnišnici v Fort Smith, Ark. Sans Bois Coal Co. je danes v rokah receiverja. Ena druga vdova je znorela in ena je umrla ter so jo pokopali skupaj z možem. Iz Chicago, Ill., pa je prišel odvjetnik, pooblaščen od ruskega in avstro-ogrškega konzulata za vložiti tožbo zoper kompanijo. — Pripomniti moram še, da so se izmed slovenskih rojakov izkazali najbolje pri rešilnem delu: Fran Bombač, shotfire v rovu šte. 1, kateri je šel pri prvih v nevarni rovi in prvi oddal muenje, da ni živih v rovu; vendar pa se mu je zdelo, da rešilo možo prepočasi napreduje in je čez tri ure opustil delo. Jurij Majdič, shotfire v rovu šte. 3; in je neprenehoma vstrajal do 5. ure popoldne, ko pa je prišel na površje, je bil tako slab, da so ga mogli skoraj nesti stran; on je izgubil brata in tasta in ves njegov napor je bil brez vspeha. — Če bi pa kateri še rad kaj vedel, naj se oglasi, jaz dragevolje po svoji moči poročam. — A. Berk.



Zane iz Iblane.

Gspud redakter! Orka, al so nahter ldje kmunten al pa zarukan k zmeram rajtaja na maumast drugih. Pr nas se zdej ustanovi deželna banka, ampak brez pinka; derehtar je en Peme, pumagač pa Hrvat. Derehtarji sa oblebil devettauzent kron na let, kulk pa pumagač, na vem. Zagvisen pa vem, de sa ta deželna banka začel brez dujač. Gspudi so ja tkula pogruntal: gnar bona dubil od ljudske posojilnice, k sama ni velik uredna, gledaja pa tam tud tku grdu, kuker hudic iz krugle, kadar če kdu kakšnih svojih tavzent kronc vem uzet; morbet bo pa tud dežela kaj dala, de boja laži manipuliral in mašil dugove, kukr bo glih šlu. En gspudje so ja tud pogruntal, in se zdej glava belja, če ne b blu napčen, ustanovt tam pr vas u Naj Jork taka banka. Mistlja pa tkula: kakšna dva šribarja boma ke poslal, Kraneci boda pa gnarec nusil v žakelj brez dna — na fitogit. Te nauime kolarna me mislja, de se banka kar tkula ustanovi, kukr se poje za frustek ta mal golaš pa ena ta velka žemlja. Na tu pa ne ne mislja, de je treba pulužt za najorska banka stotavzent dolarčkov, ne kronc, al pu naše pu maljona kronc jamščne, in kej je ta drugu? Gspudje pravja: na ta velkem plač, pr rotovž, bona v Naj Jork banka udprl. Mejduni, ta je pa res pogruntana! Na ta velkem plač pr rotovž je za te že pripravlen plač in tu tist, kukr praua, de gre še cesar h nogam. Derehterja za tista banka imate pa tud že v Malerik. Ta se že po cajten-gah ponuja in je fejt kampelje nemške korenine. Po naše se mu reče "brumen kovac". Ta mužakar se dobr zastop na banke rih-tat: pr nas na Kranskem, dol u Ratečah pr Štajnbrik, je že ustanovu banka in jo sam ogolfou ali popotou. Naprau je fous pism, drugu podpisu, pa sam gnar sprau. Ta mužakar zna hdu fajnu manipulirat z gnarji, in tist pu-sunjunc, k jo je sam ustanovu, je zapustu čez dva tauzent kron nepoštenga douga. Zatu vam pa prau, de ste grinhorn, k se na za-stopte tku zlohka gnar deat in banke pelat. Morbet mu zdej spet kaj dajač manka in b rat ustanovu kaka banka in se na taka lahka viža gnar naprau. No, gspud redakter in Vaš pjonrtarji, le ostanite grinhorni za take steparije in sleparske name-ne; dokler boste grinhorn za sle-parija, ste že fajnu, pa z veselam in veselga srca prepestitute moj-stra bt u takeh špekulacijah Brunnemu Kovaču. Vem pa tud, de naš loncmani v Malerik nisa tku briau, deb dajače nusil v ta-ke šparkase, kb se ta prve gnar-je derehtarji sposodil na ta pra-va al pa netaprava orenga. Jest holt mislam, de kdor zna težku gnarje služti, jih bo znou tud

Look Out! You'd better take care of Yourself! Glavobol, bolečine v grlu, v prsih in straneh, slabe žleza in drugi znaki prehlade ne bodo imeli nevarnih posledic, če bode te rabili. Dr. Richterjev Pain-Expeller po predpisih, ki so natisnjeni na omotni, 25c in 50c steklenice. Čuvajte se ponaredb in pazite na sidro in naše ime. F. AD. RICHTER & CO., 215 Pearl St., New York, N. Y.

prou šparat in se nū bo rihoutu ključ kašna cajtenja piše, in tu tku taka, keb rada sama dubila velk tal prefta, zguba je tku sama. Naš kransk cesar dohtar Šu-steršič je začeu use sorte komed-je delat. V deželn palač u Šter-nalet bo zdej use drgač narden-use priden dela: zidarji, tapeci-rarji in tak ldje, de boja ja fajnu in drah kvartir naprau našm kranskem cesari. Na razpolaga ima tud avtomobil, de lahka leps-rola spila. Seveda ga je kpila de-žela, bencin tud in špacivat se voz na deželne stroške. O, ni pre-naumen ta dohtar! Al ubog kmet in delouc mora pa use te reči pla-čat. Ldje, k velik veja, al se več slišja, pa pravja, de je ta dohtar zdej meljoner. No, to je pa loh-k, sej veste, kulk žulov se tisth rok drži, k sa prej manipulirale s žlindra. Drgač sma pa pr nas na Kranskem hdu nobl, z meljoni tku ukul mečlema kukr berac z ne-doužnm žvaleam! Use fajnu nam boja naprau, a ne za reveža, kaj še, za druge, k mislja pr teh stvarih dost dnarja naprau. Al gspud redakter, kedor bo počl, Buh in sveta mamka boja se nas usmil! No, men se namore ne zgodet, vi ste pa deleč preč, deb še naš loncmani bli deleč preč z njih gnarji. Jest holt tkula prau: "Ves svet se vrti in za gnarjem podi, nardi ga rad usak, če use vzame — vrag!"

Vaš udan Zane. Abisag. Češki spisal Jaroslav Vrchlický. (Dalje.) Prerok Natan je stal nad kraljevim ležiščem, z rokami čudno stegnjenimi pred-se, njegove ustnice so se tresle v preroškem og-nju. "Ali je to tvoja hči, Lameh?" vpraša Sadok še vedno sključene-ga stareca. "Moja lastna, dasi krasnejša, kakor jaz in njena pokojna ma-ti." "In dovoljiš v to, kar ti je po-mudil božji mož Natan?" "Če hoče to Jahve' (Bog) in če to reši moje ljudstvo, se ne smem upirati." "In ona dovoljuje v to?" "Deklica ne ve, kaj jo pričau-kuje, toda ubogljiva je in ve uva-ževati svojo srečo." "Ali se nima ljubimec?" vpra-sa Sadok naprej. "Ima in nima. Ljubimec ima vsaka, tudi manj krasna kakor je moja hči, zakaj bi ga ona ne ime-la? To bi bila sramota ali slabo znamenje. Toda nima ga, ker do-sedaj ni še nihče našel njene-ga dopadajenja. Moje oči so jo ču-vale kakor zlato zrno peska ali kapljico rose v puščavi." "Kdo je njen ljubimec?" "Mladenič, neznaten mlade-nič. Nima niti polja, niti vino-gradov, niti vbloda in tudi ni poganjal karavan. Ničesar nima, ničesar, in to je žalostno. Zato se je Abisag tudi odločila. Kupiti hočem vinograd blizu Sunama in ga izročiti tema otrokoma, da ne odidem v grob brez vnukov, da moji sivi lasje ne ostanejo brez blagoslova." "In ve ta mladenič, kaj se ima zgoditi?" "Ve, poslušal je to mirno, sa-mo toliko je rekel moji hčeri: Ko bode tvoja naloga končana, bo-dem stal pred vrati kraljeve pa-lace ter te pričakoval, da te po-peljem v vinograd, kupljen od najinega očeta. Če ostaneš čista, vem, da prideš takoj, brez klica-nja. Če ne prideš do solnčnega zahoda, odidem in več me ne vi-diš."

Sadok ni našel odgovora tem besedam, odšel je v zadnji del spalnice, kjer je stala velika, tež-ko okovana skrinja, odprl po-krov in namignil Lamehu, naj stopi bližje. Hebrejec se je pri-plazil in njegov baziliskovski pogled je motril obseg skrinje. Z magičnim leskom se je tu svetil zaklad, cele palice zlata, srebrne čaše, ulani, prstani, zapustnice z biseri kakor golobje jajce, mno-žica dragih kamenov kakor cvet-lice na pomladnem travniku. Sa-dok je segel v skrinjo ter poteg-nil iz nje dve silni palici zlata in velik prstan z ogromnim bise-rom. Lameh je nastavlil naročje in njegove oči so se svetile bolj nego kovina in drago kamenje. Sadok je hotel spustiti pokrov, toda Hebrejec je stal še vedno z nastavljenim naročjem; široka u-sta, odprta skoro do ušes, so ka-zala iznenadenje in občudovanje. Oči pa so govorele nekaj kakor: Za tako malo svoje hčere ne pro-dam! Splošno je bila njegova prikazen silno komična. Sadok je torej še enkrat segnul v skrinjo ter dodal srebrno čašo, posejano z rubini, in dve zapustnici z gla-vo Anubisa, ki je bila rezana iz jednega samega oniksa. Lameh je bil zadovoljen ter je stopil v ozadje. Medtem so se odprle duri kral-jevega kopališča in dve robinjini jebusitski ste privedli Sunamit-sko Abisag. Prejšnje njeno obla-čilo je izginito; zavita je bila v nežen prozoren muselin, na rokah in nogah je imela težke zlate kro-ge, črni lasje so bili posuti z zla-tim praškom, kakor bi se v temo noč razletele milijarde zara-čih zvezd. Sadok je namignil robinjanki, ki ste izginito za vrati kopališča. In sama med sivimi starci je sta-la Sunamitka Abisag; po vsem telesu se je tresla, povsene oči so visele na mramornatem tlaku in roke, prekrižane na prsih, so krčevito trepetale, kajti silna ne-vihta je divjala pod njimi v pol-nih grudih. Sadok je prevzdignil obrvi, Ba-najša je razumel ta migljaj, pri-blizal se kraljevemu ležišču ter segel na levjo kožo, v katero za-kopan je ležal David. V tem trenotku je strgal Sadok muselino-vo oblačilo z dekličinega telesa, slučajno je silneje zaplapolal o-geenj v bronasti skledici, vsečei od stropa, lahke krič deklice — in v trenutku je silna naga sre-din eago, Ill., posebno pa družino sobe, krasna kakor prikazen, vit-kega, nazlostele polti kakor poln-klasi turšice, ozgan od solnca do temnega. Le lasje, posuti z zvez-dami zlatega prahu, so ji bili plaše, seveda premajhen. Lice so ji gorela kakor granatno jabolko.

kar podlo je, ne misli in ne stori; nesreči usmiljenje, krivici strah! Jos. Stritar. POZDRAV. Pred odhodom v stari kraj se enkrat pozdravljamo vse naše znanice in prijatelje v South Chi-cago, Ill., posebno pa družino Gradisarjevo, Ribičevo in Mergo-ka, nazlostele polti kakor poln-klasi turšice, ozgan od solnca do temnega. Le lasje, posuti z zvez-dami zlatega prahu, so ji bili plaše, seveda premajhen. Lice so ji gorela kakor granatno jabolko.

Rojakom, ki pošiljajo svojemc denarje v staro domovino naznanjam, da odpošlem vsako pošiljatev, katera dospe do torka do 2. ure popoldne, še isti dan na pošto, in gré s parnikom v sredo čez morje; za to najraje vzamem najhitrejšo parnike. Pošiljatev, katere dospejo do 2. ure v petek popoldne, pa gredo s hitrimi parniki v soboto v Evropo. To je zelo važno za pošiljalce denarjev v staro domovino. Razumé se, da je potreba poslati ali drafté, ali Money Ordre, ali gotove novce; za privatne čeke pa je treba čakati nekaj dni, da se izve, ako so dobri; s tem se vedno nekaj dni zamudi. Zato je tedaj najboljšé, posluževati se draftov, Money Ordre, denarje v gotovini do zneska \$50.00 pa je pošiljati v registriranih pismih. Rojaki, uvažujte to in vedno bode te dobro in sigurno postopali. Pošiljatev je nasloviti: FRANK SAKSER 82 CORTLANDT ST., NEW YORK, N. Y. Podružnica: 6104 ST. CLAIR AVE. N. E., CLEVELAND, OHIO.

Slovensko katoliško podp. društvo svete Barbare. Sedež: Forest City, Pa. Predsednik: MARTIN GERCMAN, Box 688, Forest City, Pa. Podpredsednik: JOSEF PETERNEL, Box 96 Willock, Pa. I. tajnik: IVAN TELBAN, Box 707, Forest City, Pa. II. tajnik: STEFAN ZABRIG, Box 508, Conemaugh, Pa. Blagajnik: MARTIN MUHIC, Box 687, Forest City, Pa. Poročni in prizivni odbor: Predsednik poroč. odbora: PAUL OBREGAR, R. R. No. 1, Weir City, Kans. I. porotnik: MARTIN OBERZAN, Box 61, Mineral, Kans. II. porotnik: ANDREJ SLAK, 7118 Issler St., Cleveland, Ohio. Vrhovni zdravnik: Dr. J. M. BELIŠKAR, 6127 St. Clair Ave., Cleveland, Ohio. Društveno glasilo je "GLAS NARODA".

Navodilo kako se postane državljan Zjed. držav je dobiti povravljeno za pet centov. Upravništvo "Glas Naroda". SLOVENSKO SAMOSTOJNO BOLNIŠKO : : POPORNO DRUŠTVO : : za Greater New York in okolico v obsegu dvajsetih milj, s sedežem v New Yorku. Ustanovljeno 17. decembra 1911. ODBOR: Predsednik: LUDOVIK BENEDIK, 2401 Hughes St., Ridgewood, N. Y. Podpredsednik: JOSIP POGACNIK, 56 Ten Eyck St., Brooklyn, N. Y. Prvi tajnik: VINKO ZEVNIK, 1282 Silver St., Ridgewood, N. Y. Drugi tajnik: ALOJZJ ŠKRABAR, 424 East 9th St., New York, N. Y. Blagajnik: FRANK GIOVANELLI, 423 East 14th St., New York, N. Y. Nadzorniki: IVAN INTIHAR, 21 Walster St., Newark, N. J. PETER PETEK, 388 E. 6th St., New York, N. Y. ALOJZJI ANDOLSEK, 1709 Pacific St., Brooklyn, N. Y. Seje se vrše vsako četrto soboto v mesecu v Schuetzen - Hall, 12 Saint Marks Place (8. ulica) New York, N. Y.

POZOR, ROJAKI! Išcem svojo ženo Frančiško Dolene, katera je dne 2. marca t. l. pobegnila z nekim 21 let stariim Hrvatom. Njegovo ime je Mihael Radaković, je 6 čevljev visok in nima brk. Moja žena je Kranjca, majhne postave in o-kroglega obraza. Stara je 29 let in izgleda, kakor bi bila stara še le kakih 25 let. Kdor izmed ro-jakov mi naznani njih bivališče, dobi dobro nagrado. Ignacij Dolene, P. O. Box 158, Somerset, Colo. (26-30-3)

VAŽNO za pošiljalce denarjev v staro domovino. Rojakom, ki pošiljajo svojemc denarje v staro domovino naznanjam, da odpošlem vsako pošiljatev, katera dospe do torka do 2. ure popoldne, še isti dan na pošto, in gré s parnikom v sredo čez morje; za to najraje vzamem najhitrejšo parnike. Pošiljatev, katere dospejo do 2. ure v petek popoldne, pa gredo s hitrimi parniki v soboto v Evropo. To je zelo važno za pošiljalce denarjev v staro domovino. Razumé se, da je potreba poslati ali drafté, ali Money Ordre, ali gotove novce; za privatne čeke pa je treba čakati nekaj dni, da se izve, ako so dobri; s tem se vedno nekaj dni zamudi. Zato je tedaj najboljšé, posluževati se draftov, Money Ordre, denarje v gotovini do zneska \$50.00 pa je pošiljati v registriranih pismih. Rojaki, uvažujte to in vedno bode te dobro in sigurno postopali. Pošiljatev je nasloviti: FRANK SAKSER 82 CORTLANDT ST., NEW YORK, N. Y. Podružnica: 6104 ST. CLAIR AVE. N. E., CLEVELAND, OHIO.

Simbolika prstana.

Obroček drobn, svetla stvar, Ki skoval te mi je zlatar, Kako se jasno mi blestiš In glasno k sreči govoriš.

S. Gregorič.

Pač nobena druga stvar, noben drug predmet, katerega nosimo na svojem telesu, ne skriva v sebi tako globoke in tako raznovrstne simbolike, kakor prstan. "Obroček drobn, svetla stvar" iz drage kovine, nam lahko pove marsikaj zanimivega. O njegovem pomenu nam pripovedujejo že stari miti. Nesrečnega Prometeja, kateri je ljudem iz nebes ogenj prinesel in je bil za kazen na skalo prikovan, je rešil Jupiter. Ta mu je nataknil na prst prstan, v katerega je bil vdolan košček od skale, na katero je bil vkovan Prometej, da bi ga vedna ta prstan spominjal prejete dobrote. Po norveški mitologiji je večnost tisti krog ali obroč, ki je nad namo v podobni mavrice, pod nami v okroglo zviti kači.

Potem takem je prstan v prvotnem in pravem pomenu simbol večne, nerazrušljive zaveze, kakor pravi pesnik: "dveh rok, dveh src, krepak veznik". Kot tak je torej pečat dveh bitij, katere veže ljubezen, prijateljstvo, hvalaznost ali karkoli. Tako je postal simbol in znak zakonske zveze, ki se začne z zaroko, ko si zaročena drug drugemu podasta zaročna prstana. In od tedaj:

"Na prstu boš mi lesketal In skozi žitje me spremljal, Pomenbe polni ti simbol, Spremnik mi skoz radost in bol.

Otrok si rad natakne plehnat prstan in se tega otroško veseli. Drugače dekle, ki je izsanjala otroške sanje, gleda prstan in ga vprašuje:

"Bo-li osoda mojih dni Bliščeca, zlata, kot si ti? Ni morda tvoj brezkončni krog Le slika mi brezkončnih tog?"

Pa še daljebere deklica ljubeča in ljubljena nevesta v obročku. Ona hoče videti in vedeti v njem vse življenje svojega ljubljenega ženina. Prorokovati ji mora prstan, ali je ljubljenec njen vesel, žalosten, zvest ali nezvest. ... Zato pravi:

"O zlati prstan moj! Naj tvoj sijaj Ljubezni bodi porok mi Zvestobe bodi porok mi, Ti prstan moj!

O zlati prstan moj! Če je vesel, Tedaj le iskri se svetlo, Kot sveti njemu se oko, Ti prstan moj!

O zlati prstan moj! Če v boli mre, ... Če je pogled njegov mračan, Pa sam postani mi teman, Ti prstan moj!

O zlati prstan moj! Če bo nezvest, ... Če bo zapustil me kedaj, Otenu mi za vekomaj, Ti prstan moj!

Prstan pa je tudi talizman, ki varuje pred nesrečo, daje poročstvo ljubezni, in ker ljubezen nikoli ne mine in ostane še celo onkraj groba, zato se daje tudi mrtvim ljubljencim v temni grob. A če se prstan izgubi ali celo zdrobi, tedaj zaslusti pesnikova duša nekaj težkega, usodopolnega. Zato toži:

Rad z roke zdrnsne zlati krog, In mnog se zlomi, se zdrobi.

Pa naše dekle je pogumno in zaupa vase in vanj, zato pa:

Moj z rok nikdar ne pade mi, Nihče ga ne ukrade mi, ... Če k' tebi prstan kdaj se stre, To drug pač bo, moj prstan ne.

Šega in navada dajati zaročne in poročne prstane je silno stara. Že pri Rimljanih je bila v navadi. V življenju svete Neže hermo: s prstanom svoje zvestobe me je zaaral (dal poročstvo). Od Rimljanov je prišla in se udomčila med drugimi narodi. V začetku so ta okrasek nosili le imenitni in pa ženini, ne pa neveste. Šele v 16. stoletju je postal prstan vseobče vidno znamenje poročene. Danes je prstan znamenje skupnosti, nam dokazuje mnogokrat in mnogokje zgodovina. Pravljični kralj Minos iz Krete in stari oče Afencev Tezej sta se pripravila, komu od obeh

To in ono.

Madjarizacija Prekmurja.

Iz Prekmurja pišejo: Lepa stara slovenska krajevna imena so zavsemno odpravljena iz javnih lokalov v Prekmurju. Poče se je to na Železnogradskem zgodilo že pred več leti. Je Saladsko lani prišlo na vrsto. Zvun Beltince so odstranili slovenska imena vseh vespne, pa so je nadomestili z madjarskimi. Obenem je tudi zapovedano prebivalstvu, da se v pisnjem mora posluževati izključno madjarskih oblik. Naj stoji tu par primerov, kaka so ta nova imena: Ves Lipovci je dobila ime Hars-liget; ves Gancani so postali Lendvaroszávölgy; Gumilice se zovejo odzadaj Lendva-Szent-Jozsef; Odranci Adorjanfalva; Sveti Mikloš Nagy-mmet-szent-Miklos; Kobilje je postalo Kebele-szent-Marton itd. Krive azijske oblike! Kdor je je skoval, je moral biti zares mongolskega pokolenja.

Ženske v Nemčiji.

Zadnje ljudsko štetje v nemški državi kaže, da se je število žensk zmanjšalo. Včasih je bilo milijon žensk več kot moških, zdaj pa je je še 845.661 žensk več kot moških. Skupaj je bilo 31. decembra leta 1910 na Nemškem 32.040.166 moških in 32.885.827 žensk. Na 100 moških odpade 102,6 žensk; leta 1895 je prišlo na 100 moških še 104,3 ženske. Baje se je zdravje moških izboljšalo.

Nova narodnost na Ogrskem.

Pri 66. pešpolku v Košicah (po madjarski Kassa) so morali uvesti angleščino za pouk novincev. Iz istega okraja se namreč ljudstvo zelo izseljuje v Ameriko, a ko se po letih rodbine vračajo v domovino, umejo otroci le angleško.

Židje na Ogrskem.

Imajo 240 milijonov premoženega premoženja, kristjani pa le 214 milijonov. Od 30 mil. oral zemlje posedujejo židje 4 1/2 mil. oral, v najemu imajo 3 mil. oral. — Na 1000 časopisov prihaja 800 židovskih. — Srečni Magyarország!

Vrta babica.

V Vitkovcih na Češkem živi neki upokojen rudar s svojo ženo in tašco, ki je svoje vnuke siloma vodila v ondotno češko Matično šolo in se vedno prerokala z zetom, ki je naščuvan od raznih ljudi, zahteval, da bi njegovi otroci hodili v nemško šolo. Lani je bila rodoljubna žena premagana. Zet je odvel deca v nemško šolo — in babica se je odselila od njega. Sedaj bivata z možem posebe, dočim sta prej mnogo let v skupnem gospodarstvu stanovala z zetom. Do lani je skrbel kakor mati za svoje vnuke, jih oblačila in vzgajala.

73 šolskih zdravnic.

deluje na Angleškem. V šestih občinah zavzemajo ženske najvišja mesta med nastavljenimi šolskimi zdravnicami. Razun tega pa je uslužbenih na raznih šolah še 289 šolskih sester, ki pazijo na slabotne in bolehne šolske otroke ter jih oskrbujejo.

Tripolitanska pustolovščina in kapitalistični patriotje.

Tripolitanska pustolovščina v obilni meri rosi na italijanskih kapitaliste svoj blagoslov, ki obstoji v prav korenitem odiranju in sleparenju ljube italijanske domovine. Takoj po izbruhu vojne je rabila vojna uprava veliko zalogo obvez, ki pa jih sama ni imela v zalogi. Zategadelj so se vojaški krogi obrnili na dvoje podjetij in jima brez razpisa poverili ogromna naročila; uprava je rabila takoj milijon zavitekov z obvezami.

V glavni lekarni vojaške uprave velja vsak zavitek 30 centesimov. Toda prebrisana podjetnika sta zaračunala v svojem prekipevajočem domoljubju za vsak zavitek po 1 liru 10 centesimov in 1 liru 20 centesimov. Tako je moralna plačati država za naročila 1.500.000 lir, ki pa bi jo stalo le 300.000, lir ako bi ga bila sama izdelala. Uboga Italija, kako neusmiljeno te sleparijo tisti slavni sloji, ki pravijo, da so "državo ohranjajoči"....

Otroške vojaške vaje po ruskih parkih.

Mestna uprava v Petrogradu, Moskvi in drugih ruskih mestih je poskrbela za to, da se otroci nižjih slojev, ki postopajo po ce- lne dneve po ulicah in parkih, ne navadijo lenobe in se ne navzamejo slabih lastnosti pouličnih postopačev. Zato je najela za vsak park po dva učitelja (ene- ga možkega in eno žensko), ki z otroci telovadita, prireja vojaške vaje in razne igre. V začetku pride učitelj-častnik med otroke in jih vpraša, ali bi se ne hoteli z njim igrati vojske. Dečki so takoj pripravljivi. Kaulu se nabere okrog njih cela vrsta drugih otrok, ki jih učitelj tudi povabi k sodelovanju. Naslednjega dne pa že ni treba več vabiti otrok, ker sami že komaj čakajo, kdaj pride učitelj. V vsakem parku imajo nekaj lesenih pušk, sabelj in mečev, pa se vežbajo v različnih vajah. Deklice imajo zopet druge igre in vaje. Ta telovadba po javnih parkih se vrši ponaj- več v počitnicah.

Ogrski Nemci.

namreč sedmograški Sasi in ogrski Svabi, si snujejo skupno obrambno društvo s sedežem v Kološvaru. Najbrž bodo našli pri madjarski vladi več milosti, kakor Slovaki s svojo Matieco, katere imovino je vlada zaplenila.

Cenik knjig,

katero se dobe v zalogi

Slovenic Publishing Company

82 Cortlandt St., New York, N. Y.

Table with 2 columns: Title and Price. Includes sections for MOLITVENIKI, ZABAVNE IN RAZNE DRUGE KNJIGE, and POUČNE KNJIGE.

Table with 2 columns: Title and Price. Lists various books and their prices, including 'Fra Diavolo', 'Friderik Baraga', 'Gozdovnik', etc.

Table with 2 columns: Title and Price. Lists various items and their prices, including 'TALIJA', 'ZEMLJEVIDI', and 'RAZGLEDNICE'.

Advertisement for RED STAR LINE, featuring a ship illustration and text about shipping routes to New York, Antwerp, and other ports.

Large advertisement for A. J. KRASHOWITZ, a meat and grocery store located at Oakford Ave., Richwood, W. Va. The ad emphasizes quality and variety of goods.

PRIJAZEN MOŽ.



"Niti ene besede nisi izprego voril danes zamenoj," je rekla zelo zgovorna žena svojemu možu. "to pa res ni lepo od tebe!" "Nasprotno," je odgovoril mož, "še prav lepo je, da te nisem prekinil!"

Premeten.



Berač: "Oh, gospodična, zapoje te še enkrat ono lepo pesem, ki sem jo pravkar čul: "Videl sem tvojo sliko v sanjah!"

Huše maščevanje.

Mati: Oficijalova hči te je razžalila. Koj pojdi k doktorju, da jo toži. Kaznovana bo! Hči: Ah, mama, kupi mi rajše novo krilo — to jo bo veliko bolj tožilo.

Optimistinja.



Devien v srpanu: "Toliko milijonov in milijonov moških je na svetu!..... Zopet začujem u-pati!"

Ga prekaša.

Sodnik: Vaše trditve ne soglašajo z izpovedjo vašega soseda, ki je bil zasičan kot priča. Obtoženeec: Se nič ne čudim, moj sosed je večji lažnjivec, kakor sem jaz.

Malo verjetno.



Ona: "Zaročni prstan, ki si mi ga dal včeraj, je res krassen; toda povej mi, kaj pomenjata notri vrezani črki S. K.?" On: "S. K.; hm, to je vendar razumljivo — štirinajst karatov!"

ZA SMEH IN KRATEK ČAS.

Drastična primera.



"Ni res, oče, učenim meščanom je veliko boljše, kakor nam. Z rokami jim ni treba toliko delati!" "Tepec neumni, zato morajo pa z glavo vedno delati kakor vol!"

Obžalovanje.

Sodnik: Vas torej sploh ni bilo v gostilni, ko se je začel pretep? Priča: Seveda ne, saj bi se bil sicer sam tudi tepel.

Sreča.



"Hvala bogu, da smo tu! Med potjo sem vedno nekomu stala na nogi!" "Srečnega se štejem, gospodična, da je bila ona noga moja!"

Dobro zavrnil.

A.: Povem vam, vsak kdor se o-ženi, je osel. B.: Orostite, sami po sebi ne smete soditi vseh zakonskih mož.

DOBER ODGOVOR.



"Oni mladi mož v naši trgovini zardi vedno do ušes, kadar ga nagovorim." "To pride od tega, ker je še prezelen."

Prijetni spomini.



"Oprostite, gospica, ali nisem imel na zadnji veesleci časti...?" Gotovo; saj ste vi vendar oni gospod, ki me je najprej polil z rdečim vinom ter mi pri plesu vedno stopal na noge." "O, gospodična, srečnega se štejem, da se me še tako dobro spominjate!"

Gola resnica.

On. Gospodična, brez vas ne morem živeti. Ona: Poročite 102, potem pa bi radi.

V umetniški razstavi.

A.: Poglej to sliko. Kako je nežna. Mlada deklica, ki pošilja za odhajajočim fantom pozdrave. Res, krasna je... B.: Pa nič prida; glej, spodaj je napisano: "na prodaj!"

Kiepetav otrok.

— Mama, ali si ti postala igral-ka? — Kaj pa misliš! — Zakaj je pa potem papa rekel hišni, da bi bil velik teater, če bi ju ti skupaj dobila?

PRI FOTOGRAFU.



Fotograf: "Kako hočete ime ti sliko, en face ali v profilu?" — "Nos en face, noge v profi lu!"

Ravnodušnež.

Žena: Ah, — tako sem — nesrečna. — da si prelomil obljubo — Mož: Potolaži se! Če hočeš, ti pa kaj drugega obljubim?

Vzgoja.

— Kadar vas obiščem, vselej skoro vsak mesec, simate drugo vzgojiteljico. — Veste, moja žena hoče, da morajo biti naši otroci vedno po najnovejših pedagoških načelih vzgojeni.

Vzdihljaj.



— "Pa pravijo, da je policija neobhodno potrebna. Tega ne morem verjeti. Pred tremi dnevi mi je ušla stara, in danes mi jo je policija pripeljala nazaj!"

V vojaški šoli.

Oficir: Povejte mi, zakaj piha vedno zjutraj veter? Vojak: Zato, da se potem pri "cimerviziti" spremeni v vihar.

Fini ljudje.



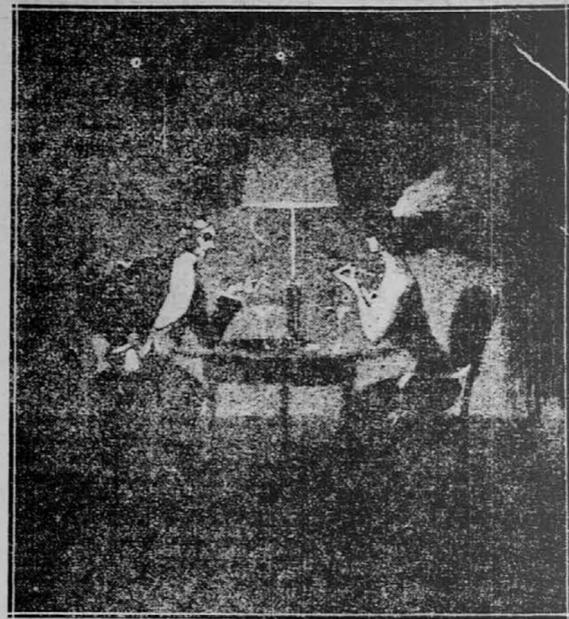
Ona: "Pri Goldbergovih pa je nikdar več ne jem! Vsak pot sem se stresla, ko sem vtaknila tako navaden nož — v usta!"

ZIVALSKÉ SLIKE.



NOVI KLOBUK.

RES LEPO.



"Moj mož se res ni mogel pripraviti na smrt. Med spanjem ga je zadela kap." "Kako lepo! Tako torej se ne ve, da je umrl!"

Učinek.

Žena: Kaj praviš, ali slišijo na oni strani ceste, kadar jaz na klavir igram? Mož: Gotovo! Čim začnes igrati, koj — zapro okna.

Zbadljivo.



Mlada vdova: "Tekom treh mesecev sem dobila pet ženitnih ponudb." Prijateljica: "Kako visoko je pa bil tvoj rajni zavarovan za življenje?"

Vse zastoj.



"Zločin menda ne bo, če potegnem kako ribo ven?" "To ravno ne, pač pa čudež!"

Smola.

Prvi visokosolec: Ti se pa držiš kakor mila Jera. Ali se ti je kaj zgodilo? Drugi visokosolec: Izgubil sem svojo legitimacijo in zdaj ne vem kaj študiram!

ZAGOVORIL.



"Pomislite, gospod Planinšek, moj ženin je podedoval dvajset tisoč dolarjev." "Kaj ne poveste! Takšna sreča! Potem pa ni več potrebno, da bi vas poročil!"

Praktična soproga.

On: Kaj ti naj darujem za god, dragica? Ona: Ne bodi vendar tako radoveden — prihodnji teden ti že predložim račun.

Sumljivo.



Banični blagajnik: "Srečen slučaj, gospodična, da vas najdem — sedaj se vsaj lahko poslovim od vas. Danes moram namreč odpotovati. Svetovali so mi, da naj grem v inozemstvo!" "Kdo vam je pa to svetoval, zdravnik ali — — — advokat?"

Kdaj.

On: Tam-le pa cvete tobak. Ona: Zanimivo! Kdaj bodo pa cigare zrete?

Tudi usluga.



"Ti, Kon mi je rekel včeraj, da imaš prav lepe noge." "Takšna nesramnost. Pa si ga pač dobro zavrnila?" "Seveda. Rekla sem mu, da tvoje noge sploh niso lepe!"

S čim se izkazuje ljubezen.

Prvi vojak: Majorjeva kuharica me ima pa le rada, dala mi je cvetlico. Drugi vojak: Mene ima pa še rajše. Dala mi je pol klobase.

Prava šlapa.



Gospodar: "Kam pa odpotuje moja žena to spomlad?" Služkinja: "V zdravilišče." Gospodar: "Ali nič ne veste, če me vzame s seboj?"

Jugoslovanska Katol. Jednota.

Uredništvo dne 24. januarja 1901 v državi Minnesota.
Sedež v ELY, MINNESOTA.

URADNIKI:
Predsednik: IVAN GERM, 521 Center St. Braddock, Pa.
Podpredsednik: IVAN PRIMOŽIČ, Eveleth, Minn., Box 424.
Glavni tajnik: GEO. L. BROZICH, Ely, Minn., Box 424.
Pomožni tajnik: MIHAEL MILAVINEC, Omaha Neb., 1224 So. 15th St.
Blažnik: IVAN GOUZE, Ely, Minn., Box 108.
Tajnik: FRANK MEDOSHI, So. Chicago, Ill., 422 Ewing Ave.

VRHOVNI ZDRAVNIKI:
Dr. MARTIN F. IVEC, Joliet, Ill., 900 No. Chicago St.

NADZORNICI:
ALOIS KOŠTELIČ, Salda, Colo., Box 529.
MIHAEL KLOBUČIČ, Cabernet, Mich., 115 — 7th St.
PETEK ŠPEHAR, Kansas City, Kans., 422 No. 4th St.

POROTNI ODBOR:
IVAN KERZIRNIK, Burdina, Pa., Box 122.
FRANK GOUZE, Chisholm, Minn., Box 716.
MARTIN KOČEVAR, Pueblo, Colo., 1219 Ellor Ave.

Jednotno glasilo je "GLAS NARODA", New York City, New York.

Vel dopol naj se pošilja na glavnega tajnika, vse denarne pošiljave pa na glavnega blaginika Jednote.

NOVICE IZ STARE DOMOVINE.

KRANJSKO.
Delavsko gibanje. Dne 5. marca se je z južnega kolodvora v Ljubljani odpeljalo v Ameriko 45 Slovencev, 25 Hrvatov in 30 Makedoncev.

Regulacija Gruberjeve ceste se po sklepu seje občinskega sveta ljubljanskega izvrši s stroškom 65.000 K, komisija za osuševanje barja prispeva 21.000 K.

Stari grehi. Pred daljšim časom je služil Ilija Bračička pri gospodarju Ivetu Polaku pri Sv. Nedelji v občini Sočice. Ko enkrat Polaka ni bilo doma, mu je vzel iz zaklenjene skrinje puško, vredno nad 80 K in je pobegnil. Zdalj so ga orožniki staknili v Bojnani vasi pri Metliki in so našli pri njem še ukradeno puško. Seveda so povabili Bračička, da je nesel puško z njimi k sodniji, kjer so ga pridržali.

Nevarna grožnja in strah. Nad Brusnicami ima dr. Gorjani iz Rupčevca žago, pri kateri je zaposlenih mnogo domačinov in tužev. Med domačini sta tudi delavec Gregor Rajk iz Tolstega vrha in France Deželan iz Velikih Brusnic. Med tema dvema, ki sta znana predvsem in nagačeva in med vodstvom žage je nastalo nesporazumljenje, radi katerega sta bila Rajk in Deželan odpuščena. Nasilna kakor sta, sta hotela potegniti s seboj od dela tudi vse druge delavce. Temu početju pa sta se uprla Jože Medle iz Velikih Brusnic, Matija Oberhauser in Sebastian Mayer. Deželan je naskočil Medleta z odprtimi nožem in mu zažugal, da ga takoj zakolje, če ne zapusti pri tej priči dela. Rajk pa je djal Mayerju, da mu bo čisto prerezal golt, če bo delal še naprej. Mayer in Medle sta morala pobegniti.

Orožniku se je uprl. Dne 30. januarja t. l. je pilo več fantov pri Ferleus pri Kočevju, ki so se kmalu začeli kregati in so se nazadnje tudi stekli. Poklicana orožniška patrolja je prišla takoj, pa ni dobila nobenega pretepača več, ker so odšli vsak na svoj dom v bližnje vasi, kamor jih je zasledoval orožnik. Kmalu je dobil pred nekim hlevom enega izmed pretepačev, namreč Koniča. Ko ga je izpraševal zaradi bivšega pretepa, je prišel od nekod Matija Stalzer, okoli 20 let stari hlapec in pozval dotičnega fanta, naj orožniku nikar nič ne odgovarja, ampak naj mu da zausnico. Orožnik ga je posvaril, da naj se briga za sebe in naj se ne vmešava v njegovo poslovanje. Tedaj se je udaril Stalzer na prsi in zakričal: "Ti prokleti žandar, jaz se te nič ne bojim in nimam strahu pred petimi orožniki; tu sem, pa me predri, če si upaš". Orožnik mu je vsled tega napovedal aretacijo in ga hotel ukleniti, toda Stalzer se je vlegel na tla in tolkel okoli sebe z rokami in nogami, tako, da ga ni bilo mogoče ukleniti. Prišel je na pomoč še en orožnik in tedaj šele se je posrečilo ukleniti ga. Toda Stalzer ni hotel vstati in iti na orožniško postajo. Potem je vstal, šel par korakov in se zopet vlegel na tla. Ta prizor se je ponavljal vso pot do orožniške postaje. Na sredini noči je enkrat vstal in se z vso močjo zaletel v orožnika, da bi ga podrl na tla. Orožnik pa je jamever pravočasno izpregledal in stopil za korak v stran tako, da je Stalzer sam telebnil na tla s tako silo, da so mu zaklenfale kosti v telesu. No, kosti mu bo že sodnija izravnala.

PRIMORSKO.
Iz nervoznosti. Narvica Tomičeva na Reki je v silni nervoznosti pobegnila skrivaj od doma, šla v pristanišče, na krov parnika "Tiburnia" in skočila v morje. Ponesrečenko so mornarji še pravočasno rešili.

Avtomobilska nesreča. Pri Občini v bližini kamnolomov Faconijevih, je trčil avtomobil poselnika Faconionija v tovorni voz, ki ga je vodil hlapec France Uršič. Tovorni voz se je razbil. Uršič je vrgo v cestni jarek, pri čemer je dobil tako teške poškodbe, da so ga morali odpeljati v bolnišnico. Tudi avtomobil je bil nekoliko poškodovan. Kdo je povzročil trčenje, še ni dognano.

Napad s ceste. Te dni je pobli s kamenjem neki delavec tri okna pri ravnateljstvu skladišče v prosti lukji v Trstu. En kamen je zadel uradnika Kogoja na glavo in ga teško ranil. Govore, da je bil atentat napreren proti ravnatelju skladišča, dvornemu svetniku dr. Mathenseheta, ki takrat slučajno ni bil v uradu.

Nesгоди. Jakobina Štipčeva, 75 let stara zasebnica, ki stanuje v Trstu na cesti Sporeavilla, je postavila na stranišču svečo na tla. Vnela se ji je obleka, in starko so našli težko opečeno, vsled česar bo bržkone v kratkem umrla. Zasebnica 38letna Marija Zanzi je padla na stopnicah v svoje stanovanje tako nesrečno, da si je zlomila desno nogo v stegnu in desni komolec.

Predrczen vic na Reki. Pred nedavnem opoldne je v pisarno lesne tvrdke Minach & Co. na Reki vlomila petorica zlikovcev in se spravila na vrtnanje pri blagajni. Mislili so, da so ob tem času popolnoma varni in bi bili tudi prišli do plena, da jih ni slučaj izdal. Tvrđkin uradnik Franjo Feraglja je namreč hotel pisati nekaj privatnih pisem in se je zato podal v pisarno, kjer je našel nepoklicane goste na delu. Ker ni imel nobenega orožja, se je moral pokoriti vlomilem in biti tiho, ko so hoteli pobegniti. A usoda jim je hotela biti mila: v veži jim je prišel nasproti lastnik tvrdke Minach in ker so se mu na prvi hip zdeli sumljivi, je hitro od zunaj zaklenil vežna vrata in tekel po policajce. Medtem je trojica vlomilcev tvegala skok iz prvega nadstropja na neko streho in od tu ušla, dva pa so zalotili v uradu. Kasneje so dobili v pest še dva druga. Med vlomileci so štirje regnikoli: policija misli, da je dobila v roke pretkano vlomilsko družbo.

STAJERSKO.
Pretep. V konjicah so se te dni stekli dimnikarski pomočnik Albert Kanduč, voznik Anton Fink, kočijaž Anton Barč, ter pomožni delavec Alojzij Lisec. Lisec je Kanduča, Finka in Barča tako obdelal z nožem, da so zadobili težke poškodbe ter so jih morali spraviti v bolnišnico. Lisca so orožniki zaprli.

Smrti padec v pijanosti. z Vitanja poročajo: Neko nedeljo zvečer je padel mizarški mojster Anton Ravnjak po stopnicah iz prvega nadstropja, na tlakovana tla v gostilni Martina Kužaja. Hotel je namreč v prvem nadstropju ležečega težko bolanega gostilničarjeva sina obiskati, pri tem pa je vsled vinjenosti zgubil ravnotežje in se prevrgel po stopnicah. Nesrečnej si je strl lobanico in je ob 4. uri zjutraj podlegel svojim bolečinam.

za poštno ravnateljstvo. Upati je, da se prezida tudi poštne splotje, ki nikakor ne zadošča več svojemu namenu. Treba pa je, da ostane pošta v sredini mesta, tudi če je ravnateljstvo tako daleč zunaj glavnega prometa, kakor to sedaj nameravajo. Pričakuje se precejšnje množino sladkorja, rozin in vrečo kave. Sedel bo 18 mesecev.

Požar. Iz Celja se poročajo: Pred nedavnem, na neko nedeljo zvečer proti osmi uri je izbruhnil ogenj v Bukovemžlaku na Teharjih, ki je uničil hišo in tri gospodarska poslopja, last poselnika in peka Stefana Krema v Gaberju pri Celju. Živino in nekaj hišnega orodja so mogli rešiti, druge pa je vse ogenj uničil. Vodja škofjevaške požarne brambre je dobil precejšnje poškodbe, ker je padel na njega del gorečega stropa. Kako je ogenj nastal, se ne ve.

Blažnikova velika PRATIKA za leto 1912

je dobiti iztis po 10c.

Upraviništvo "Glas Naroda",
82 Cortlandt St., New York City
at no.
6104 St. Clair Ave. N. E.
Cleveland, O.

Hamburg-American Line

KOROŠKO.
Samomor s slivovko. Natakaričica Josipina M. v gostilni Knežavreki v Celovcu, zaradi katere se je pred kratkim, kakor smo že poročali, v pričo nje v gostilni ustrelil njen ljubimec, seje hoteli umoriti na poseben način. Cel večer se je z gosti dobro zabavala pila in pela, po polnočji uri pa je vzela v svojo spalnico — steklenico slivovke, pol drugi liter, in vso izpila. Zjutraj so našli veselo samomorilko nezavestno na tleh in so jo odpeljali v bolnišnico. Pravijo, da bo okrevala.

Ponarejen denar. V novi celovški klavnici so dobili ponarejeno krono iz slabe kovine. Na trgu pa je pred kratkim nekdo plačal s starima dvogoldinariskima tolarjema namesto s petkronariskima. Kmetica, ki je izvršila to golufnjo, je izgnila, predno so jo mogli prijeti.

Gradba novega poštnega poslopja v Celovcu. Za letos poletja začno baje graditi novo poslopje

COMPAGNIE GENERALE TRANSATLANTIQUE.

(Francoska parobrodna družba.)

Direktna črta do Havre, Pariza, vjve, inonosta in Ljubane.

Ekspres parniki do

"LA PROVENCE" "LA SAVOIE" "LA BRETAGNE" "LA LOIRAINNE" "LA TOURAINNE"

na dva vjaka na dva vjaka na dva vjaka na dva vjaka

Poštne parnike do

"LA BRETAGNE" "LA GASCOGNE" "CHICAGO" na dva vjaka

Glavna agencija: 19 STATE STREET, NEW YORK
corner Pearl St., Cheshrough Bldg. 1st fl.

Parniki odplujejo od sedaj naprej vedno ob četrtkih iz pristanišča 47. 57 North River in ob sobotih pa iz pristanišča 84 North River, N. Y.

*LA SAVOIE 4. aprila 1912. *LA SAVOIE 25. apr. 1912
*LA PROVENCE 11. apr. 1912. *FRANCE (new) 2. maja 1912
*LA BRETAGNE 18. apr. 1912. *LA PROVENCE 9. maja 1912

POSEPNA PLOVITRA V HAVRE:

Parnik ROCHAMBEAU odpluje s pomola 57 dne 30. marca
Parnik LA TOURAINNE odpluje s pom. 57 dne 6. apr. v 3. pop.
Parnik NIAGARA odpluje s pom. 57 dne 13. aprila ob 3. popol.
Parnik CHICAGO odpluje s pomola 57 dne 20. aprila ob 3. popol.

PIRUHE

pošiljajo naši rojaki radi svojim sorodnikom, prijateljem ali znancom v staro domovino in to seveda najraje v gotovem denarju, kar da najhitreje, najvestneje in najceneje preskrbi

FRANK SAKSER

82 Cortlandt St., New York, N. Y.

— Podružnica: —
6104 St. Clair Ave., N. E., Cleveland, O.

Čemu bi drugam segali, ako Vam Vaš rojak najboljšo postreže? Sedaj pošiljamo

100 kron avstrijske veljave za \$20.50.

s poštino vred.

ZASTONJ MOZEM

50,000 KNJIZIC

Popolnoma Zastonj

Vaš mož bi moral nemudoma pisati po našo knjižico. Može, ki se nameravajo ženiti — bolni možje — može, ki so udani pijančevanju, pončevanju in raznim strastim navadom — može, ki so oslabejeni, nervozni in iscrpani — može, ki niso zmožni za delo in ki se morejo v polni meri uživati radost življenja — ti može bi morali pisati po našo brezplačno knjižico. Ta knjižica pove kako može uničiti svojo življenja, kako so nalezivo raznih boleznih in kako si zamorejo zopet pridobiti popolno zdravje, moč in krepost v kratkem času in po nizki ceni. Ako boste bili može med možmi, ta knjižica vam pove, kako priti do tega. Pove vam kako se zamorejo boleznih kakor

Želodčne Teskoče, Revmatizem, Bolezni Mehurja in Ledvic,
zastopljena kri ali sifilis, triper, spolna nemoč, splošna izguba moči, gubitek moške kreposti, nočni gubiteci, izgubitev moči, atrofijska, struktura, organske bolezni, boleznih jeter in posledice razuzdancga življenja hitro in stalno ozdraviti privatno doma v vaši hiši.

Ti može mož je že zadobilo perfektno ZDRAVJE, MOČ in TELESNO KREPOST potem te brezplačne knjižice. Zeloga znanosti je, in vsebuje ravno tiste stvari, ki jih mora znati vsak mladi ali star, bogat ali reven, samski ali oženjen in zdrav ali bolan mož. Ne zapravljajte denarja za razna maloverodna zdravila, čitajte poprej to knjižico skozinoz. Prihranila vam bo denar in vas potčila, kako zadobiti POPOLNO ZDRAVJE IN MOČ. Izpolnite, izrežite in pošljite nam še danes sledeči kupon, na kar dobite v najkrajšem času to zanimivo knjižico POPOLNOMA ZASTONJ: mi plačamo tudi poštino. — Mnogi uporabni zdravilski slučajje ljudem vsilili svoja zdravila s tem, da pošiljajo na C. O. D. ali vrtni vozovi, da jim dojde naroči MI NIKDAR NE STOPIMO TEGA. Ako pisate po knjižico, dobite jo brez najmanjših obveznosti in nesram nam. Pošljite nam vaše ime in naslov še danes.

Kupon za Brezplačno Knjižico
Dr. JOS. LISTER & CO., Aus. 200, 208 N. Fifth Ave., Chicago, Ill.
GOSPODIJE: — Jaz trpim vedel boleznih, zato prosim, pošljite mi vaše brezplačno knjižico za moje, pošlino pravo.

IME

ULICA in šte. ali Box

MESTO

Nenavadna bolezen.

Mnogo ljudi je podvrženih napadanju nenavadnih boleznih, vzroka teh se ne more tolmčiti. Pride nenadoma brez vsih znakov in naredi dotičnika nesposobnega za delo, utrujenega in slabega. Taka bolezen prihaja navadno vsled kakega nereda prebave. Zamore nastati radi boleznih v želodcu, jetrah ali črevesjih, slabi krvi in slabih živcev. Take osebe večkrat poskušajo razne zdravila, kakor na primer pilule, decoji ali močne zganja, toda brez vsakega uspeha. To kar one potrebujejo je to znano zdravilo, katero vpliva na vse prebavne organe.

IZČISTI CELO TELO KREPI CELO TELO, NAREDI BOGATO KRI, UREDI PREBAVO.

To zdravilo, katero merajo rabiti vsi člani družine in katero vi morete rabiti v vsih slučajih, če se slabo počutite, je dobro poznano

TRINERJEVO AMERIŠKO ELIXIR GRENKO VINO.

To naravno zdravilo, katero je narejeno iz grenkih zelišč in rudečega vina, ima široko polje delavnosti, ker ima zdravilno moč v nerednostih prebavnih organov, kateri so temelj zdravja celoga telesa. To zdravilo morate rabiti pri

BOLEZNIH ŽELODCA IN ČREVES, ZAPRTIJI IN NJE POSLEDICI, VEČKRATNEM GLAVOBOLJU, REUMATIČNIH NAPADIH, NEURALGIJI IN NERVOZNOSTI, MNOGIH ŽENSKIH BOLEZNIH, KOLIKIH IN KRČIH, VZDIGAVANJU IN KOVCANJU

in pri vsih takih boleznih, pri katerih je znak boleznih, izguba teka in slabost.

V LEKARNAH.

JOSEPH TRINER,
1333--1339 SO. ASHLAND AVE., CHICAGO, ILL.

SLOVAN DELAVSKA PODPORNNA ZVEZA

Vatavoljens dne 4. junja 1908.

Korporacija 32. aprila 1909 v državi Pennsylvaniji s sedežem v Conemaugh, Pa.

GLAVNI URADNIKI:

Profesor: MIHAEL ROVANSEK, R. F. D. No. 1, Conemaugh, Pa. Podpredsednik: JAKOB KOČAN, Box 508, Conemaugh, Pa.

FRANK BARTOL, I. nadzornik, Box 274, Thomas, W. Va. ANDREJ VIDRIH, II. nadzornik, P. O. Box 528 Conemaugh, Pa.

POBORNICI:

JOSIP SVOBODA, I. porotnik, 628 Maple Ave., Johnstown, Pa. ANTON PINTAL, II. porotnik, 1400 Moon Run, Pa.

VRHOVNI ZDRAVNIK:

S. A. BRALLIER, Grove St., Conemaugh, Pa.

Členjena družba, oziroma niti uradniki, so ujudno prosi, poštijati cenar ...

Uradno glasilo je "GLAS NARODA".

IZ URADA GLAVNEGA BLAGAJNIKA "SLOV. DEL. PODP. ZVEZE"

East Conemaugh, Pa. 21. marca. "Proletarce" je prinesel v stev. 235 novice iz Franklin, Pa. da blagajniške knjige neke zveze niso v redu in da radi tega dobimo državnega revizorja, kateri naj bi ali bo, na ukaz podpisane poročevalcevalca knjige oziroma račune uradil. Ni moje mnenje pričeti s tem odgovorom prepričani, ampak odgovorjam pa, in sicer zgolj radi tega, ki so ne nekatera društva S. D. P. Z. vprašala, kolo je ta poročevalce, ko se niti svojega imena ne upa podpisati, in da, zakaj da se je zopetni prepričani v organizaciji.

Javno je dokazano da poročevalce bi zopet rad zasejal sovražstvo in zopet rad vstavljal napredek delavski organizaciji, kakor je to bilo pred drugo konvencijo, ampak ne verujem, če se mu bude posrečilo, saj so se delegatje raznih naših društev o tem šami prepričali na konvenciji in sem skoraj gotovo, da jim je isto zadostovalo. Ko bi bil poročevalce vsaj član S. D. P. Z., bi se postopalo z njim po pravilih, ko pa niti član ni, ni umestno o tem gubiti časa s pisavo, čemu pa mar zagovarjati se. Zato kar ob kratko končam, in kot blagajnik S. D. P. Zveze stojim pod visoko in varno varščino za svoje račune ter krvavo zaslužene delavske dolarje koje kot tak prejemam od krajevnih naših društev, sem odgovoren edino le jaz in nobeden drugi. Če bom kaj zakrivil me bodo sodili člani "Slov. Del. Podp. Zveze" nikol pa ne tisti, ki niso niti člani naše organizacije. Tudi sem si v svesti da znam računati toliko da zadostim blagajniškemu poslu in ne bom klical na pomoč ne poročevalca i ne "Proletarce". Zato svetujem poročevalcu naj le mirno spi in naj se nikar ne vtika v zadeve, koje ne spadajo v njegov delokrog in nima popolnoma ničesar opraviti s istimi. Členjenim Slovenceem v naselbinah, kjer se nimajo društva združeno z S. D. P. Z. najtopleje priporočam naj si ga kmalu vstanove. Pišite po nova pravila na gl. tajnika, našli bodeite v istih to da S. D. P. Zveza izplačuje svojemu članu bolnika skozi celo leto, to je celih 12 mesecev nepretrgano po en dolar na dan bolniške podpore, za dolar in 25 centov mesečnih prispevkov. Članice imajo danes iste pravice ko člani, tudi starejši naši ali pa druge slovenske narodnosti delavci se lahko zavarujejo danes pri naši Zvezi in ravno za iste je največ koristno gledati bolne podpore. Nikakor ne mislim s tem kritizirati druge naše slov. organizacije, kajti vsaka slovenska Jedinota ali Zveza je za Slovence vsaj 90 odstotkov boljja in koristnejša kot kaka zavarovalna družba, koje vse, brez izjeme gledajo za svoj lasten dobiček nekdar pa ne za člane. Le redko kedaj zadostite pravilam tujih zavarovalnih drušev zato pa tudi le redko kdo podpora dobi, od istih, toda pri S. D. P. Z. ni tega, obratno pa je, da vsak član če se le hoče ravnati po slovenskih Zvezinih pravilih, dobi dnevno po \$1.— podpore skozi celo leto dni, edino le pri Slov. Del. Podp. Zvezi in nikjer drugje. Bratski pozdrav vsem članom in članicam. Ivan Pajk, blagajnik S. D. P. Z.

mejnoge. Joz ravno mejnoge! Čuvaj se, gospod! U. jomjeme, če se ti kaj zgodi, nikdar več se ne smemo prikazati pred očmi tvoje gospe ne jaz ne ti! (Komaj ga vjamejo in zvežejo). Pisarček: (ves bled): Kaj si ga izpustil, ti osel, ti!! David: Komu li to praviš, osel? Sodnik: Zakaj si ga izpustil, bulalo? David (smeje se): Pa čakajte ljudje, da pomislim. Prašal sem te: "Dovoliš, gospod?" Ti si mi rekel: "Dovolim, dovolim. David." E. kdo je zdaj kriv? Jaz menda ne, ker slušam, kar stareji dovoli in naredi. Sodnik: Ti si, David, budalo in nisi budalo. David: Hvala ti za to besedo kot starejemu in učencemu! Sodnik: Kaj si privlekel tega opova pred sodnijo? Zakaj ga nisi takoj na njivi ubil? David: Kakor sem budalast, morda bi bil to storil, ko ne bi poznal današnjega reda in zakona. Pa kaj bi ti, glavati gospod, stvar raztezal in raztezal: poznam zakon, pa nečem proti zakonu delati. Nečem proti zakonu, pa da me ubiješ!... Nekega leta, ko se nisem seznanil z vašim zakonom, sem ubil na ravno tisti njivici nekega jazbeca. Najbrže bo brat tega lopova. Zalote me cesarski gozlar pa mi naloži globo petih forinlov. Ko vrže denar v žep, mi ostro aprti: "Ne smeš več tega storiti, ker tudi jazbeca današnji zakon brani." E. ker ga brani, pa ga naj tudi obsodi, ko naredi škodo!... Iman samo brezzoba habico in njivico koruze, pa mi jo ta opov zatre in pomendra. Posušil se mu betve, in ko grem ob njivici, prevzame me tuga in žalost! Zdi se mi, da vzdihuje po osveti in po pravici... Samo (joče se), samo o njivico sem imel, pa... Pisarček (zbadljivo): Kako se je zvala njivica? To treba da slavna sodnijo ve. (Dalje prihodnjč.)

Jazbec pred sodnijo.

Sodnik: Bogme, David, učena ti je ženka. Pa kje se je naučila vsega tega? David: Zlodej vedi, glavati gospod! Družji se mnogo s knezovo (knez znači: vaški prvak, starešina), ženo, in gredo tje kaj v žandarstvo kasarno, pa ne vem... Morda se je naučila od cesarskih orožnikov in od kneginje. Kneginja je bistra, učena žena. Lepa, prijazna, mila in mlada kot jutro, pa jo cesarski orožniki samega veselja na rokah nosijo, a vse vsled njene pameti in njenih naukov, o iz nikakega drugega vzroka ali namena ne, o nikdar ne! In moja stara posedava po sredi kasarne, poležava po tistih mehkih klopih — divan se jim peavi, kalli, oj res, divan! — pa pije, kadi in prijatelje nauke, samo nauke, nič slabega. Bog ne daj! Bože moj, Bože moj, kako ste vi osrečili našo dežel! Ljudstvo se je nekako o-mrtvilo od dobrote in milobe, da komaj diše. Vsakdo je vesel, zadovoljen, vsakdo popeva, samo da ne pesem nikjer ne čuje... Samo jas odini sem nezadovoljen (joče se), žalosten in čemer. Sodnik: Kaj ti je, David? Zakaj jočeš? Kakšna krivica se ti godi v tej deželi? David: Ne dela mi krivice ta sodnija, temveč za prekleto lopov, da se mu seme ususi! (Tolče jazbeca po gobcu). Da bi ti Bog vezbeč po gobcu! Da bi ti Bog vezbeč prisodil! In moras na vesala, če je v tej deželi še malo pravice in zakona!

Sodnik: Zakaj ga pa tolčeš in kolneš? Kaj ti je storil? David: Ali ti nisem preje pripovedoval?... Dovoliš, gospod, da ga vržem na tla? Težek je kakor mlinski kamen. Dovoliš, gospod? Sodnik: Dovolim, dovolim. David. Spusti ga. David: Kaj bi bilo, glavati gospod, da ga povlečem iz vreče, pa da ga privežem za nogo te mize, da vidite mojega dušmanina in zločince, kosti mu segnile! Dovoliš, velevlažni gospod? Sodnik: Dovolim, da, priveži ga. David (spušča jazbeca iz vreče): Čuvajte se, gospodje moji, če se mi izmuzne, slaba vam bi prela. Čakaj, lopov, kaj se toliko braniš in breas! Se sem jaz močen, dasi sem se rodil nekako ob času, ko se je prvič začela od naroda pobirati tretjina; še imam moči in poguma, pa dasi že dvajset let na Veliko noč nimam s čim omrsiti. Hvala cesarstvu, naši prenilni stivi deželni vladi in slavni sodniji, da sem še to malo moči ohranil! Hvala jim, če čujejo ali ne čujejo!... Glej ga, gospod, gje kako tismrči: koruza bi mu dišala. O. ne bo te (tolče ga po nosnicah) ubilo! (zavriskne) Čuvajte se, gospodje moji, izmiče se mi! O. nesrečen človek, kaj sem storil! (jazbec se izmuzne in srdito skače okrog po dvorani. Zdjaj skoči k nemu oknu zdjaj k drugemu; zdjaj se zavali pod eno mizo; zdjaj pod drugo; zdjaj poskoči proti vratom, zdjaj

mejnoge. Joz ravno mejnoge! Čuvaj se, gospod! U. jomjeme, če se ti kaj zgodi, nikdar več se ne smemo prikazati pred očmi tvoje gospe ne jaz ne ti! (Komaj ga vjamejo in zvežejo). Pisarček: (ves bled): Kaj si ga izpustil, ti osel, ti!! David: Komu li to praviš, osel? Sodnik: Zakaj si ga izpustil, bulalo? David (smeje se): Pa čakajte ljudje, da pomislim. Prašal sem te: "Dovoliš, gospod?" Ti si mi rekel: "Dovolim, dovolim. David." E. kdo je zdaj kriv? Jaz menda ne, ker slušam, kar stareji dovoli in naredi. Sodnik: Ti si, David, budalo in nisi budalo. David: Hvala ti za to besedo kot starejemu in učencemu! Sodnik: Kaj si privlekel tega opova pred sodnijo? Zakaj ga nisi takoj na njivi ubil? David: Kakor sem budalast, morda bi bil to storil, ko ne bi poznal današnjega reda in zakona. Pa kaj bi ti, glavati gospod, stvar raztezal in raztezal: poznam zakon, pa nečem proti zakonu delati. Nečem proti zakonu, pa da me ubiješ!... Nekega leta, ko se nisem seznanil z vašim zakonom, sem ubil na ravno tisti njivici nekega jazbeca. Najbrže bo brat tega lopova. Zalote me cesarski gozlar pa mi naloži globo petih forinlov. Ko vrže denar v žep, mi ostro aprti: "Ne smeš več tega storiti, ker tudi jazbeca današnji zakon brani." E. ker ga brani, pa ga naj tudi obsodi, ko naredi škodo!... Iman samo brezzoba habico in njivico koruze, pa mi jo ta opov zatre in pomendra. Posušil se mu betve, in ko grem ob njivici, prevzame me tuga in žalost! Zdi se mi, da vzdihuje po osveti in po pravici... Samo (joče se), samo o njivico sem imel, pa... Pisarček (zbadljivo): Kako se je zvala njivica? To treba da slavna sodnijo ve. (Dalje prihodnjč.)

David: (otira si solze): Čudno se zove ta njivica, dečko moj. Zove se: Ne Davidova ne cesarska ne spahijska. (veleposestniška). Tako ji je ime in tako je, mislim, tudi pri sodniji zapisano. Sodnik (smeje se): V tebi je, David, vse nekamo zamotano. Kako se to zove njivica: Ne Davidova ne cesarska ne spahijska? Kako to? David: E, čisto lahko, gospodje moji. Vse vam povem po redu in zakonu. Neobdelana, zapuščena tla so bila tam, kjer je zdaj moja njivica. Jaz sem jo iztrebil, jaz sem zemlje nanosil in navozil, pa pravim: moja je. Okolu njive je cesarski gozd. Kraj njivice, uprav ko se gre doli proti Markanovemu Studencu, stoji kolzabit v zemljo, na njem narisani dve veliki kljuki (C G). Pravijo da to pomeni: cesarski gozd. Bože, bože, čudne lepote tu pod vašim cesarjem! Bože moj, bože, vsaki stvari se da je danes cast: cesarski gozd! Pod "uško vlado: gozd vsakogar, nikogar, a danes cesarski gozd. Kakor pravim, okolu njive je cesarski gozd in poljski oskrbnik pravi: "Res, David, ti si bi iztrebil, ali to je cesarska zemlja. Ker si iztrebil cesarski gozd, ostala je cesarska zemlja." Pa pride spahija: "Lazes, človek! Nisi je iztrebil, slepar, temveč to je že od davna ziratna (razorana ledina) zemlja in vsak kos ziratne zemlje — moj! Na kateri strani je prava, ne vem. Samo to vem, da zato zove svet to njivico Ne Davidova ne cesarska ne spahijska. Rekel bi, da ima svet skoraj prav, ker kakor ste čuli, ni ne moja ne cesarska ne spahijska, temveč tega prekletega lopova. Mejitem, ko se mi tu pogovarjamo in pripravamo, čegava je, se on na njej masti in debeli. Zato Vas prosim in rotim, da ga kar najstrožje obsodite. Meni je slavna sodnija storila že veliko dobrega. Marsikatero bede in nejevolje me je osvobodila..." (Dalje prihodnjč.)

KRETANJE PARNIKOV (KEDAJ ODPLUJEJO IZ NEW YORKA) Table with columns: PARNIK, ODPLUJE, V. Lists ship names and destinations like Bremen, Rotterdam, Liverpool, etc.

FRANK SAKSER, 82 Cortlandt St., New York City.



ANDREJ BOMBACH, kateri je od nas pooblaščen pobirati naročnino za Glas Naroda in izdavatvi pravoveljavna potčila, ter ga rojakom toplo priporočamo. S spoštovanjem Upravništvo Glas Naroda.

OGLAS. Velika izbira slovenskih grafofonskih plošč in vseh vrst grafonov. Istotako tudi ur, veržic in najrazličnejše zlatnine in srebrnine. Pišite po cenik, ki Vam ga pošljemo zastonj in poštne prosto! A. J. TERBOVEC & CO. 1622 Arapahoe St., Denver, Colo.

Avstro-Amerikanska črta (preje bratje Cosulich) Najpripravnejša in najcenejša parobrodna črta za Slovence in Hrvate. Includes ship image and shipping schedule table.

Pomladansko svarilo. Rojaki! Sedaj je najbolj kritičen čas, v katerem je človeško telo radi pogoste premenbe vremena razpostavljeno raznim boleznim. Da ohranite trdno zdravje ter preprečite razne bolezni z težkimi posledicami je glavno, da je vaša kri zdrava in čista in da vaš želodec pravilno deluje. V to svrhu rabite Partola cukrene tablete, kateri so od najboljših zdravnikov priporočeni kot najboljše dosedaj poznano zdravilo za čiščenje krvi in želodca ter pospeševanje redne stolice ter se dobijo edino pri iznajditelju, lastniku svetovno znane lekarne Partos v New Yorku. Tisoče zahvalnih pisem, kateri so v offisu omenjene lekarne vsakemu na vpogled, dokazujejo, da je to resnica. Prepričajte se šami ter pišite še danes na spodaj naznačeni naslov ter pisnu priložite \$1.00 in takoj se vam po pošti odpošlje jedna velika skatulja omenenega čudotvornega zdravila brez vsakih nadaljnjih stroškov, kateri zadostuje za jedno osebo za par mesecev. Ako bolujete na kateri drugi bolezni ter ste zastonj troši i denar za zdravila, pošljite na spodaj naznačeni naslov samo \$1.00 in takoj se vam odpošlje zanesljivo zdravilo za vsako sledečih bolezni: glavobol, slabo spanje, beli tok, neredno čiščenje, triper, posledice pogubonosnega samozdravljevanja, kašelj, boleznj ledvic, mehurja, reumati zem, zlata žila (hemeroide), izpadanje las, nervoznost, zobobol, mazulji in srbečina kože, potenje nog, kurja očesa i. t. d. — Poleg omenjenih zdravil zamorete dobiti vse, kar vam je potrebno, da ohranite svoje telo zdravo in lepo. — Slovenski ceniki in vsa navodila se pošiljajo zastonj. — Pisna pišite v slovenskem jeziku ter naslovljajte jih na sledečinaslov: THE PARTOS PHARMACY DEPT. P. 160 2nd Ave., New York, N. Y.

VAŽNO ZA VSAKEGA SLOVENCA! Vsak potnik, kateri potuje skozi New York bodisi v stari kraj ali pa iz starega kraja naj obišče PRVI SLOVENSKO-HRVATSKI HOTEL AUGUST BACH, 145 Washington St., ... Ne York, Corner Cedar St. Na razpolago so vedno čiste sobe in dobra domača hrana po nizkih cenah. Za vsebino tujih oglasov ni odgovorno ne upravništvo, ne uredništvo.

POZOR ROJAKI! VSAKDO, ki pošlje za eden cent znamko na Cunard Steamship Co. Ltd. 21-24 State Street, New York; ali Cor. Dearborn & Randolph Sts., Chicago; ali Metropolitian Bldg., Minneapolis, prejeljode krasno knjigo obsegajočo vredne pojavnika za potnike, kakor tudi slike glavnih krajev in Kranjskem, Stajerskem, Koroskem in sploh Avstrijskem.

POZOR, ROJAKI! Varujte se nevarnega tička Janca Lazara, ki je doma iz vasi Cerovec, fara Trebnje. Tukaj sem je prišel 22. marca zvečer in me prosil za prenočišče, kar sem mu takoj dovalil. V soboto zjutraj je rekel, da gre na postajo po kovček, toda se ni več vrnil. Ko pa "boardingerji" pridejo od dela in se preoblečejo, takoj opazijo, da so bili žepi izpraznjeni. Torej, rojaki, prepričajte se vedno preje, koga vzamete pod streho! Omenjeni je nizke postave, rdečega in okroglega obraza, gojijo... Glej ga, gospod, gje kako tismrči: koruza bi mu dišala. O. ne bo te (tolče ga po nosnicah) ubilo! (zavriskne) Čuvajte se, gospodje moji, izmiče se mi! O. nesrečen človek, kaj sem storil! (jazbec se izmuzne in srdito skače okrog po dvorani. Zdjaj skoči k nemu oknu zdjaj k drugemu; zdjaj se zavali pod eno mizo; zdjaj pod drugo; zdjaj poskoči proti vratom, zdjaj

Ne odlašaj! oželiš potovati starodovovino pisati z vožnjacenc, kretanje parnikov in drugemila, na tvrdke Frank Sakser, 82 Cortlandt St., New York. Ako naznačiš prihod, pričakuj te naš uradnik na postaji in spremna parnik, vse brez... ROJAKI, NAROČAJTE SE NA "GLAS NARODA". NAJVEČJI DVAJČINEJSI DOKRVNIK

Shipping schedule table with columns: TRSTA, LJUBLJANE, REKE, ZAGREBA, KARLOVCA. Includes prices and dates.